72STE JAARGANG No. 9226

MAANDAG 24 JANUARI 1955

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.– per maand (bij vooruitbetaling)

Chinese communisten dringen op naar Formosa

Eisenhower wil ook Quemoy en Matsoe beschermen

Hongkong. — De vice-voorzitter van de agenda-commissie van het Nationale Volkscongres, het hoogste bestuursorgaan van het continentale communistische China, deed aan de vooravond van het Chinese nieuwjaar een oproep aan de communistische Chinese troepen, waarin hij zeide: „Ik hoop dat gij voort zult gaan met uw militaire en politieke training, welke wij van de gecorrigeerde Sovjet-ervaring leerden en dat gij zult blijven pogen om de techniek van de moderne oorlogsvoering meester te worden, om Taiwan — Formosa — te kunnen bevrijden en de vrijheid en veiligheid van het vaderland en de vrede van de wereld te verdedigen. Ik hoop dat de Chinese strijdkrachten na de bezetting van Jikiangsjan voort te zullen gaan met het behalen van grote overwinningen".

Amerik. vliegdekschepen op weg naar bedreigde gebied

Volgens een communiqué van de Chinese nationalisten deden de communisten Zondagmiddag met een tiental jonken een proeflanding op het eiland Kwateng, dat tot de eilandsgroep van Matsoe behoort. Deze poging werd afgeslagen. Functionarissen van het Amerikaanse departement van defensie hebben verklaard op Zondagavond dat het zeer waarschijnlijk is dat de Amerikaanse zevende vloot opstoomt naar de Tatsjen-eilanden, mogelijk om de ontruiming van deze eilanden door de nationalistische troepen te dekken.

Volgens het in Peking verschijnende „Volksdagblad" is spreken over het gebruik maken van de goede diensten van de Verenigde Naties om tot het staken van het vuren te komen in het gebied van Formosa „een poging zich te mengen in binnenlandse aangelegenheden van China en een poging tot uitbreiding van de agressie onder de vlag van de Verenigde Naties"— aldus een bericht van radio Peking.

„Indien — zo vervolgt het bericht — de Verenigde Staten werkelijk bezorgd zijn over de vrede in het Verre Oosten moeten zij onmiddellijk hun strijdkrachten uit het gebied van Formosa terugtrekken, daar de spanning in het Verre Oosten is veroorzaakt door hun agressieve daad, bestaande uit de bezetting van Formosa. Volgens het „Volksdagblad" is dit de enige weg; elke andere zal leiden tot vergroting van die spanning.

Dit is het eerste gezaghebbende commentaar van het communistisch China over de bemiddeling van de Verenigde Naties om tot een wapenstilstand tussen de twee China's te komen. Volgens het blad heeft alleen de aanwezigheid van de Amerikaanse zevende vloot „de bevrijding" van Formosa voorkomen.

De communisten hebben iedere nationalist, die zich bij hun wenst te voegen, toegezegd, dat hij met behoud van zijn rang in het communistische Chinese volksleger zal worden ingelijfd.

Reuters medewerker Paul Rankine meldt uit Washington, dat Eisenhower het Congres vandaag zal verzoeken hem te machtigen de Amerikaanse strijdkrachten op te dragen niet slechts Formosa en de eilandengroep der Pescadores te verdedigen, wanneer deze door strijdkrachten van communistisch China zouden worden aangevallen, doch deze bescherming ook uit te strekken tot de ter hoogte van de Chinese kust gelegen eilanden Quemoy en Matsoe.

Het bezit van Quemoy en Matsoe is voor de nationalisten van belang, omdat zij hierdoor in staat zijn de communisten te beletten de in de nabijheid gelegen grote Chinese havens Amoy en Soetsjow als bases voor een inval in Formosa te gebruiken.

Uit Hong Kong wordt voorts gemeld, dat de Amerikaanse vliegdekschepen „Yorktown", „Keasarge" en „Essex", die alle 30.000 ton meten, Zaterdagmorgen uit de Baai van Manila vertrokken met volledige uitrusting, bestaande uit Grumman Panther-gevechtsvliegtuigen en F.J.-Furies met straalaandrijving. Militaire waarnemers te Hong Kong zijn van mening, dat de evacuatie van de Tatsjen-eilanden mogelijk al begonnen is, al verklaarden de nationalisten zelf zwaar gekant te zijn tegen de evacuatie.

Volgens diplomatieke kringen te Londen is minister Eden van mening, dat de huidige strijd in de Straat van Formosa een ernstiger bedreiging van de wereldvrede betekent, dan enig andere gebeurtenis op het ogenblik. Daarom is er in diplomatieke kringen te Londen grote belangstelling voor de mogelijke ontruiming der Tatsjen-eilanden.

Softball ontmoeting tegen Venezuela

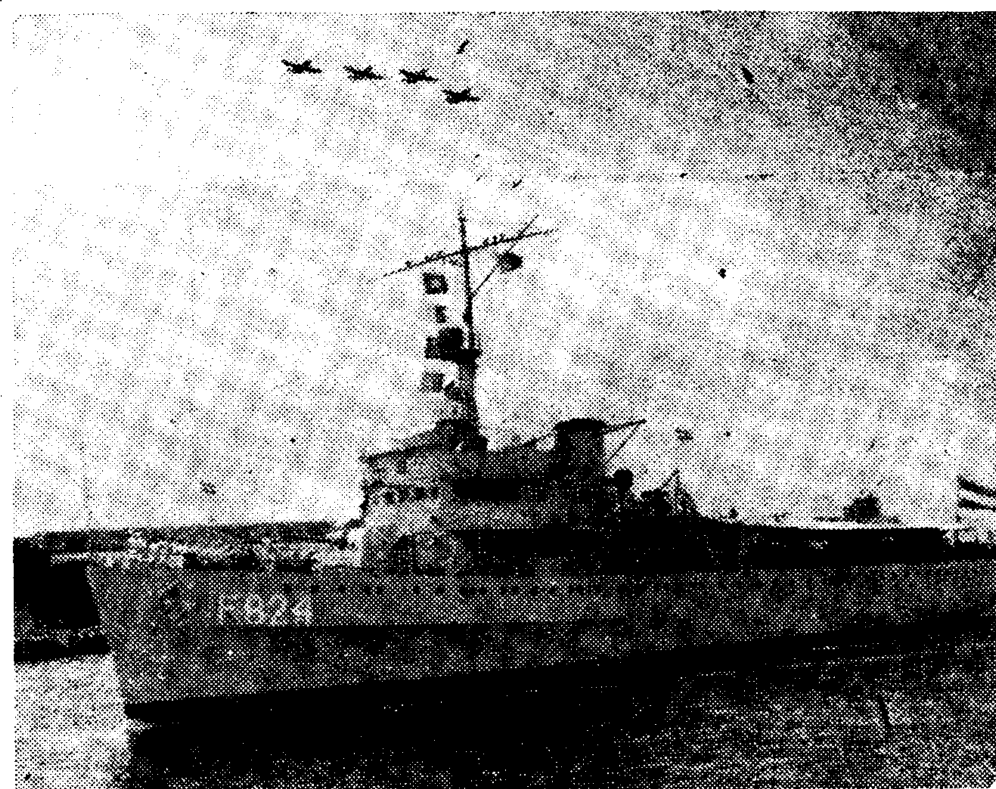
Willemstad. — Naar wij van de Softballbond vernemen, zal er hoogstwaarschijnlijk op 5 en 6 Februari as. enkele wedstrijden gespeeld worden tussen het zo bekende Venezolaanse negental Banco Obreros en dat van de Nederlandse Antillen. De ploeg van de Antillen zal samengesteld worden uit spelers van Aruba en die van Curaçao.

Het belooft dus een interessante ontmoeting te worden, waarbij wij alle liefhebbers, die het honkbal een warm hart toedragen aanbevelen deze ontmoetingen vooral niet te missen.

Amerikaans baggerschip in St. Annabaar

Willemstad. — Nadat het Amerikaans baggerschip de Caribbean het dok had verlaten en in de St. Annabaai was gemeerd, brachten wij gisteren een bezoek aan dit machtige schip van de Mike Williams Company of New Orleans. Het schip, dat thans op weg is naar de Orinoco in Venezuela waar het een kanaal zal graven van Porto Ordas naar Mec. Real river, voor de U.S Steel Company is een van de grootste en modernste baggerreuzen ter wereld.

Het werd in 1947 in de States gebouwd, heeft een lengte van 200 en een breedte van 50 voet en kan graven tot een diepte van negen meter. Het is uitgerust met talrijke turbines en generators terwijl het ook een destillatie inrichting aan boord heeft. De bemanning telde oorspronkelijk 120 koppen, maar is nu sterk verminderd, daar het schip thans door Venezuela is opgekocht en velen in de States bleven werken. De kapitein, de engineer en nog enkele andere bemanningsleden zijn Amerikanen terwijl er reeds enkelen van Venezolaanse afkomst aan boord zijn. Het schip zal hedenavond omstreeks 6 uur n.m. onze haven verlaten en haar koers naar Venezuela vervolgen.

Willemstad. — Hedenochtend precies om tien uur voer het aflossingsschip Hr Ms „Willem van der Zaan" onze haven binnen. Op het Gouvernenentsplein stond de Marinierskapel Suffsant weer opgesteld. Toen de oorlogsbodem ter hoogte van het Waterfort kwam, speelde de kapel het „Wilhelmus", daarna het „Piet Hein". Op de beide oevers van de St. Annabaai stonden ontelbare belangstellenden het binnenvaren van de oorlogsbodem, die de eerste anderhalf jaar op de Antillen zal blijven, gade te slaan. Een erewacht stond opgesteld op de muur van het Waterfort, terwijl vele militairen eveneens belangstelling toonden voor de „Willem van der Zaan". Op het schip zelf stond alles stram in de houding, in de witte tropenuniformen. Boven het oorlogsschip zien wij een formatie jagers van het Squadron van de M.L.D., die ter begroeting over het schip vlogen. Wij roepen de „Willem van der Zaan" een hartelijk welkom toe in de Antillen en in het bijzonder op Curaçao, waar het schip zijn basis heeft.

De taak van Gezaghebber en Ambtenaar

Een vreemd agendapunt

Kralendijk. — Morgenavond zal in Kralendijk een vergadering worden gehouden van de Eilandsraad met als voornaamste agendapunt de plichten van de ambtenaar en de gezaghebber. Deze vergadering werd bijeengeroepen naar aanleiding van de binnengekomen verzoek van de leden van de raad L.D. Gerharts, C.J. Beukeboom en E. B. Sint Jago.

Directe aanleiding tot dit wel vreemdsoortig agendapunt is gelegen in het feit, dat Woensdag j.l. de Gezaghebber van Bonaire in gezelschap van zijn collega uit Curaçao en de havenmeester Cadieres een vistochtje ondernamen naar de Aviseilanden waarvoor de Gezaghebber van Bonaire tevens uitnodigde de ontvanger te Bonaire en de Directeur van de Ambachtsschool zonder dat hij daartoe overleg pleegde met het Bestuurscollege.

Genoemde functionarissen hebben, naar wij vernamen, deze uitnodiging aanvaard. Het resultaat hiervan was onder meer dat een gedeelte van de leerlingen van de ambachtsschool naar huis werden gezonden omdat de enige overgebleven leraar niet in staat was het te grote aantal leerlingen te kunnen doceren.

Indian Association opgericht

Willemstad. — Gistermorgen is de Indian Association op Curaçao definitief opgericht. Naar men ons mededeelde is het voorlopig bestuur samengesteld uit de heren Dharmdas, Doderam, Kriplaney, Chundro en Ter haar. De bijeenkomst werd gehouden ten huize van de heer Kriplaney.

Het leven wordt duurder

CPIM verhoogt duurtetoeslagen

WAAR BLIJFT HET GOUVERNEMENT?

Emmastad. — Naar wij vernemen heeft de C.P.I.M. besloten de aan haar employé's toegekende duurtetoeslag met terugwerkende kracht tot 1 Januari 1955 te verhogen.

Tot verhoging werd besloten na een nauwkeurig onderzoek, welk door de maatschappij werd ingesteld in samenwerking met de Adviescommissie van Employé's, naar het peil van de kosten van het levensonderhoud gedurende de periode Juli/December 1954.

Het onderzoek wees uit dat er bij de Europees uitgezonden employé's een stijging van het indexcijfer te constateren was, n.l. van 121,8 op 123,6 en voor de locaal aangenomen employé's van 122,2 op 124,2. Op grond hiervan heeft de maatschappij, zo vernemen wij, besloten de duurtetoeslag vanaf 1 Januari 1955 voor het eerste halfjaar 1955 vast te stellen op 23,6% van het basissalaris voor het uitgezonden personeel en 24,2% voor de localen.

Naar aanleiding van het bovenstaande vragen wij ons af waarom er bij het Gouvernement en andere instellingen en particuliere bedrijven geen soortgelijke periodieke onderzoek naar de kosten van het levensonderhoud wordt ingesteld. Er is o.i. gedurende de afgelopen jaren practisch geen noemenswaardige dalingen van de prijzen te constateren, integendeel, vaak kan men de huisvrouw horen klagen over de prijsstijgingen van diverse noodzakelijke levensmiddelen. (Zelfs de bustarieven zijn verhoogd.)

Indien er wél bij het Gouvernement (voor statistische doeleinden?) een soortgelijke onderzoek wordt ingesteld dan wordt het, volgens ons, hoog tijd hiermede rekening te houden bij het vaststellen van de duurtetoeslagen van de overheidsdienaren. Want men zal het met ons eens zijn; als de kosten van het levensonderhoud voor de employé's werkzaam bij de olie-industrie hoog zijn, dan is dit ook het geval met de gouvernements-ambtenaren en anderen.

Een woord van lof voor de wijze waarop de „Olie" al jaren de „ups en downs" van het levensonderhoud van haar geëmployeerden op de voet volgt is zeker hier op zijn plaats.

„Welke steen is nu het zwaarste en welke komt het gewicht van 1000 gram nabij?" Deze tafereeltjes zagen wij gisteren langs de weg naar Hato, waar vele autorit-rijders hun steen „uitzochten". Op de foto de heer Cor Plagge (San Marco) die volgnummer 26 had en in de rit heus (althans zo hoopt hij) geen slechte beurt maakte.

Raadsel-rit 1955: grappige opdracht

Buit van stropdassen, mieren coke-doppen en schildpadden

Stenen wegen een niet alledaags karwei!

Willemstad. — De eerste raadselrit, tevens de eerste auto-rit van dit jaar op Curaçao is een enorm succes geworden gisteren. De KLM-Veeniging „De West" heeft met deze rit niet alleen de primeur gehad op Curaçao, het is tevens een succesrit geworden voor de organisatoren. Want de deelnemers, een 93-tal, zijn zeer enthousiast over deze raadselrit. Gistermorgen omstreeks acht uur was er reeds een grote bedrijvigheid van auto's op de verschillende startplaatsen. Onze redacteur heeft deze rit meegereden en startte om 8.26 uur vanaf de club „De West".

Wagens met volgnummer, waarop het KLM-embleem, reden af en aan omstreeks deze tijd. De route werd elk traject opgegeven in de vorm van een raadsel-gedichtje, waaruit men de plaats moest ontdekken waar de volgende opdracht wachtte. Bij elk route-raadseltje kregen de deelnemers ook een gedicht waarin een z.g. actie-opdracht verborgen lag. Het eerste traject bracht ons naar Henderson op Julianadorp. De naam Julianadorp vonden wij niet in het gedichtje, wel de naam „Koningin". De actie op het eerste traject bestond uit het bemachtigen van een stropdas. Begrijpelijkerwijze had op deze stralende morgen niemand een das om en het heeft voor velen heel wat voeten in de aarde gehad voor zij een das te pakken kregen. Gelukkig heeft uw verslaggever een KLM-kennis op de weg naar Hato, die uit zijn bed gepord werd. In het in aanbouw zijnde gedeelte van Henderson vonden de deelnemers een man verschellen, die de volgende opdracht had.

Deze wees naar „de Runderbaai en de Stierenbaai". (Vaersenbaai en Bullenbaai). De actie-opdracht op dit traject heeft waarschijnlijk verschillende dames doen griezelen, er moesten twee mieren gevangen worden die levend moesten worden ingeleverd. Een doosje van een camera-filtertje bleek voor ons een oplossing en voor de mieren een goed tehuis.

Op Bullenbaai ontvingen de deelnemers de opdracht om naar Henderson op Rio Canario te gaan (waar men gele vogeltjes hoort fluiten). De actie-opdracht voor dit traject lag verscholen in het raadseltje, dat duidelijk de opdracht gaf om, rijdende met een gemiddelde snelheid van 25 km „gedurende een gros seconden" de bordjes van de St. Michielsweg op Julianadorp te tellen. Wij kwamen aan het getal zeven. Van Henderson ging het verder naar de plaats waar men kraakt, destilleert en teer overhoudt. Hiermede werd (dat was niet al te moeilijk) het Shell Hoofdkantoor bedoeld. In het actie-gedichtje lazen wij dat wij dit keer een Coca Cola-dopje moesten meebrengen. Na het Shell-kantoor — waar de man met de opdrachten goed verscholen zat onder een boom, naast het kantoor — ging het naar Hotel Bellevue (Pasanggrahan) waar een half uur rust was voorgeschreven. Hier tracteerde men de deelnemers op een heerlijk kopje koffie met een snee „delicieuse cake".

Tijdens dit rust-half uurtje vertelden de deelnemers elkaar hoe de gedichtjes hun telkenmale gefopt hadden, echter was iedereen opgetogen over de rit.

De route liep vervolgens naar Caracasbaai (waar toeristenschepen op ree liggen en men een weg vindt met een pijpleiding). De opdracht voor dit traject bracht al direct deelnemers in vertwijfeling want de opdracht luidde:

„Al rijdend in 't rond"
„ziet U telkens de zee."
„Breng daarom een eetbaar"
„product van haar mee!"

Restaurant Intimo zal het wel niet erg begrepen hebben op de autorit rijders van gisteren, want velen kwamen hier een garnaal halen. De deelnemers kregen de „shrimp" spontaan. Van Caracasbaai werden wij gezonden naar de showroom van Meyboom op Saliña, waar de autorit-rijders de (18) Telefunken radio's in de etalage moesten tellen. Maar de route-opdracht die men hier ontving stichtte weer even verwarring want „langs een koninklijke zaak", (Toko Regina) en een „tuin vol zoetigheid" (Suikertuintje) werden de deelnemers naar het „middelpunt der Engelen gestuurd", waarbij velen aan Club Van Engelen dachten. „Mis", zei de aldaar aanwezige employé, „hier is het zeker niet." Waarop een van ons een helder ogenblik kreeg en koers zette naar 't Cen-

(Wordt vervolgd op pag. 2)

Route en actie

Hier laten wij een der route en opdracht-raadseltjes volgen. Het is opdracht tien, de voorlaatste:

Ook U betaalt belasting mee
Voor het Bedrijf van D.O.W.
Waar stenen breken met gedruis
Van rotsblok tot wat keiengruis.

Reeds bij het kamp van Squadron 1
Hoort U het kreunen van de steen.
Dan kan de plaats niet ver meer zijn
Waar men het grote maakt tot klein

Bij d'ingang vindt U als gedicht
Het volgende verkeersbericht.
Breng „en passant" een steentje mee
Van 1000 gram: wij zijn tevree.

Shakuntala leert rekenen in J.P.F.

Eeuwige kalender van „Succes" geeft zuivere contrôle

Goede films over India

Willemstad. — In de Surinaamse Club JPF heeft de Indiase Shakuntala Devi Zaterdagavond een reken-„performance" gegeven, die de aanwezigen in de zaal met verbazing sloeg. Rekenende toeschouwers waren, ondanks de artikelen die in de dagbladen waren verschenen, met stomheid geslagen over de ongelooflijk snelle manier waarop Shakuntala Devi de moeilijkste rekensommen wist op te lossen. In andere nummers van haar programma noemde zij de dagen van een bepaalde datum. Een der aanwezigen gaf bijvoorbeeld zijn geboortedatum op, waarna Shakuntala Devi vertelde op welke dag deze datum is gevallen.

Het optreden van het Indiase rekenwonder was oorspronkelijk vastgesteld voor kwart over acht, maar door het gure weer begon de voorstelling eerst tegen negen uur. En zelfs tegen deze tijd was het zaaltje nog niet gevuld. Maar diegenen die Zaterdagavond niet geweest zijn, zullen er nu, na verhalen van vrienden die de voorstelling bijwoonden te hebben gehoord, wel spijt van hebben niet naar JPF gegaan te zijn.

Velen van de Indiase gemeenschap op Curaçao waren aanwezig en ook deze landgenoten kwamen sterk onder de indruk van Shakuntala Devi, niet alleen van haar charme maar meer van haar bijzondere gave, waarvoor zijzelf geen verklaring kan geven.

Het programma begon met de vertoning van twee zeer interessante documentaire films over 1e. „Public Schools in India", en 2e. over „Danses of India". De eerste film geeft een duidelijk beeld van de vooruitstrevendheid van India, dat haar zonen een goed onderricht geeft op de scholen.

De tweede film geeft een korte beschouwing van de Indiase dansen. Hierbij treedt vooral het gebruik der handen op de voorgrond.

Het repertoire van Shakuntala Devi begon met het rekenen. De derdemachtswortel van welk getal dan ook gaf de Indiase binnen een seconde. Een telmachine van elk merk kan het onmogelijk vlugger en accurater doen. Het leek ons zelfs dat Shakuntala niet de minste moeite had met de antwoorden. Waar zij ook uitstekend in bleek te zijn, was het zonder haperen vertellen van de dag, op welke dag een datum, medegedeeld door de aanwezigen, was gevallen.

Zij gaf antwoorden op vragen die datums in 1898, 1905 etc. bevatten.

De zaal gaf vervolgens een getal op van vijf cijfers. Shakuntala schreef deze cijfers in een magisch vierkant op het bord en plaatste deze zó, dat indien men de getallen horizontaal of verticaal optelde, de som altijd hetzelfde was. In de toekomst keek Shakuntala Devi met zeer onbevangen blik. Zij vertelde zelfs op welke dag een datum in 1971 zou vallen. De kleine groep belangstellenden, die Zaterdagavond het eerste optreden van Shakuntala Devi bijwoonde, heeft genoten van haar bijzondere gave.

De heer Frank van Kanten, die namens het bestuur van JPF optrad, sprak een bijzonder dankwoord aan het adres van Miss Shakuntala Devi.

Waarschijnlijk treedt de Indiase weer op in JPF en wel op Woensdagavond a.s. Wij kunnen de „performance" van het rekenwonder aanbevelen. Het is de moeite waard.

Na afloop van het optreden van Shakuntala Devi sprak Frank van Kanten, secretaris van J.P.F. een bijzonder dankwoord uit aan het adres van de Indiase gast, waarbij hij de nadruk legde op de grote eer die Shakuntala Curaçao aandoet door hier op te treden. Op de foto de heer van Kanten en Shakuntala Devi.

Recht tot 't hart

— Mensenkennis blijft veelal beperkt, tot het gewone, het gemiddelde in de karakters van mensen. Wie daar bovenuit komt, moet zich dus niet verwonderen als hij niet begrepen wordt.

Een nieuwe loot aan de stam

„Hardin Mariano", rustoord voor bejaarde echtparen

Gisteren werd de eerste steen gelegd

Santa Rosa. — Het Wit Gele Kruis heeft gisteren een nieuw fundament gelegd voor een zeer welkome uitbreiding op de terreinen der charitas. Een nieuwe boom is gisteren zorgvuldig geplant op de gronden, waarop het Wit Gele Kruis met zo veel succes vruchtbaar arbeidt. Want ten overstaan van bestuursleden van het Wit Gele Kruis en enkele genoden metselde de Hoog eerwaarde Pater Vicaris L. van Rooy O.P. de eerste steen op de betonnen fundering, dat straks trots een dubbele woning zal dragen, bestemd voor bejaarde echtparen, die door talrijke omstandigheden zonder hulp van vriendenhanden niet kunnen genieten van een rustige en zonder zorgen vervulde oude dag.

Het doet prettig aan te zien met welke enorme activiteiten het Wit Gele Kruis bouwt aan zijn eigen specifiek sociaal programma. Want het is nog niet zo heel lang geleden, dat wij getuige waren van de officiële opening van de nieuwe behuizing voor de mannelijke ouden van dagen. Thans is er weer een belangrijke mijlpaal in de geschiedenis van het Wit Gele Kruis bereikt, want er is nu een begin gemaakt met de bouw van woningen voor bejaarde echtparen. En wanneer dit project weer ten einde is, wat staat er dan weer op het programma van het W.G.K.?'

Welnu, hierover heeft voorzitter, E. v.d. Laarschot voor de plechtigheid zich niet in het onzekere gelaten. Hij wees er in een kernachtige toespraak ook, dat de bouw van woningen voor bejaarde echtparen slechts een segmentje betekent in een cirkel, die voorlopig nog niet af te ronden is, en dit omdat er nog zo veel te doen is. Dat men prioriteit verleend heeft aan de behuizing voor bejaarde echtparen vindt zijn voornaamste verdediging in het feit, dat er velen zijn die in kommervolle omstandigheden verkeren. Ten aanzien van de verzorging van deze categorie bestaat er geen wettelijke regeling, wat het Wit Gele Kruis doet, doet zij op grond van liefdadigheid.

In de toekomst hoopt spr. nog tientallen dubbele woningen te kunnen doen bouwen, bedeeld als een griefelijk onderkomen. Dat men start met de bouw van drie dubbele woningen heeft een aantrekkelijk voordeel, meende voorzitter v.d. Laarschot, immers bij de bouw van een volgende uitbreiding kan rekening worden gehouden met de wensen van de bewoners en de ervaringen in de practijk opgedaan.

Tenslotte deelde spr mede, dat tijdens de laatst gehouden vergadering van het Hoofdbestuur van het W.G. Kruis besloten is, deze nieuwe boot aan de stam een bijzondere naam te verlenen. In het kader van het zo juist beëindigde Mariale Jaar heeft het Hoofd-bestuur gemeend, aldus spr., het nieuwe complex te noemen „Hardin Mariano".

Hierna verklaarde de heer v.d. Laarschot nog dat deze eerste steen een „zwerfsteen" was. De bedoeling is dat de eerste steen de oorkonde, welke in een voetstuk wordt geplaatst, afsluit. Op dit voetstuk komt t.z.t. een Mariabeeld te staan dat in de tuin zijn standplaats zal krijgen.

Inmiddels is aan een beeldhouwer in Rotterdam opdracht gegeven de vervaardiging van dit beeld, in brons, uit te voeren en de Maria figuur als Moeder van Toevlucht daarin uit te beelden.

Na deze inleiding zegende pater Cl. Lamers, geestelijk adviseur van het W.G.K. de oorkonde en stenen, waarna de plechtigheid werd voortgezet met het metselen van de eerste steen, een plechtigheid, welke verricht werd door de Hoogeerwaarde Pater Vicaris L. van Rooy.

Na de plechtigheid wenste pater vicaris, mede namens de provinciaal die helaas door drukke werkzaamheden verhinderd was aanwezig te zijn, het Wit Gele Kruis van harte geluk met deze eerste steenlegging.

Met genoegen had spr. de uitnodiging de eerste steen te komen leggen, aanvaard. Niet alleen, omdat het hier weer een nieuw instituut betreft, doch vooral omdat met de opening van een Tehuis voor bejaarde echtparen voorzien wordt in een dringende behoefte, welke niet door een ieder zo duidelijk merkbaar wordt waargenomen. Uit dit initiatief blijkt, aldus pater vicaris, de activiteiten en liefde van een instelling, die bereid is de noden, die er in de gemeenschap zijn te benaderen en tot een oplossing te brengen. Want de bejaarde echtparen hebben verzorging dringend nodig. Zij leven door de omstandigheden gedwongen gescheiden van elkaar, naast de maatschappelijke zorgen hebben zij ook nog de geestelijke nood van het gescheiden zijn. Het zijn mensen, die vol idealismen in hun huwelijk gestart zijn, zware kruisen hebben moeten dragen en na de gedane arbeid, waarin zij zich hebben gezet aan de opvoeding van hun kinderen niet zelf meer geholpen kunnen worden.

Tenslotte hoopte spr. dat de toekomstige bewoners nog jaren lang mogen genieten van dit wonderschone werk door het Wit Gele Kruis mogelijk gemaakt en eenmaal het loon van God mogen ontvangen. Hij hoopte dat God dit werk overvloediglijk zou zegenen. Het bestuur van het W.G.K. dankte pater Vicaris voor het genomen initiatief.

Met deze sympathieke woorden waarvoor de heer E. v.d. Laarschot hartelijk dankte, was de plechtigheid ten einde en werd er nog een koele dronk gebruikt.

Vreemde werkwijze

Willemstad. — In de kolommen van de „Amigoe" is reeds enkele malen geschreven over de volkswoningen op Cher Asile, die lang zonder omheining stonden zodat de tuinen gemeengoed waren voor iedereen. Onlangs vermeldden wij dat men op Cher Asile begonnen was met het plaatsen van bedoelde omheiningen, werklieden togen namelijk aan de arbeid en zetten de paaltjes in de grond, tot grote vreugde van de bewoners. Maar tot op heden is het gaas niet aangebracht. Daar staan nu de huizen, met paaltjes zonder hek. Wij vinden het een vreemde werkwijze. Of ligt het in de bedoeling om de paaltjes, net als de woningen een paar jaar te laten staan voordat de afscheiding wordt aangebracht?

Het verkeer en zijn moeilijkheden

Willemstad. — De verkeersafdeling behandelde in de afgelopen dagen 10 lichte en drie flinke aanrijdingen.

Op de Pater Euwensweg-Hamelbergweg vond er een aanrijding plaats wegens het niet verlenen van voorrang. De schade bedraagt ƒ 350.—.

Dezelfde dag omstreeks 13.40 botsten op de St. Rosaweg - Schottegatweg twee personenauto's tegen elkaar op. Ook hier was geen voorrang verleend, maar de schade bedraagt ƒ 2000.—.

Op Westpunt ter hoogte van Wacawa reed de bestuurder van een pick-up die onder invloed van sterke drank verkeerde eerst van links naar rechts en toen tegen een afrastering aan die vernield werd. Een inzittende werd licht gewond.

Nieuwe C.I.P.M. functionnarissen

Emmastad. — Gedurende het afgelopen weekeinde zijn er twee nieuwe top C.P.I.M. functionarissen op ons eiland aangekomen.

Het zijn de heren M.F.A. Zwager, nieuw hoofd van de afdeling Industrial Relations en de heer Ir F.J. van Raaij, nieuw chef van de Technisch Afdeling van de C.P.I.M..

Zoals wij reeds eerder berichtten volgt de heer Zwager de heer mr H.G.A. Baake op, die binnenkort ons eiland voor goed gaat verlaten. Ir van Raaij is aangesteld als opvolger van Ir W. Smit, die eveneens binnen afzienbare tijd ons eiland voor goed vaarwel gaat zeggen.

Wij heten onze nieuwe eilandbewoners van harte welkom op „dushi Corsou".

Kaapstad. — In Zuid-Afrika heerst een epidemie van kinderverlamming. De schoolvacanties zijn met het oog daarop met twee weken verlengd.

Mej. D. Ensink heeft Zondagmorgen de tentoonstelling van werken van de schilder Van Willigen in het Curaçaos Museum door het doorknippen van het lint geopend. Chris Engels ziet vaderlijk toe. De zoveelste expositie in zijn museum heeft hiermede haar poorten geopend.

De lach in het Museum

Schilderijen, plastieken en tekeningen van v. Willigen

Willemstad. — Voor het zo kleine groepje van altijd dezelfde gezichten, dat tot het museum toegang kreeg, dank zij het door mejuffrouw Ensing doorgeknipte lint, zeide de heer Fresco in zijn summiere inleiding onder meer, dat de schilder Van Willigen hem in eerste instantie had getroffen en het liefst was in zijn humor. Een eerste indruk van het werk, vooral de schilderijen, is dan ook niet anders dan plezierig; maar juist daar kan het gevaar schuilen; de gemakkelijkheid van het plaatje, vlot, direct aansprekend, maar zonder een diepere menselijke achtergrond.

Soms leek het ons een gemakkelijke „spielerei" met wat kleur of wat ijzer als in zijn plastieken, voor het merendeel opgedoken uit de roesthopen van een klein werkplaatsje en in een alleen maar helder ogenblik tot stier of hond geworden, gecombineerde machine-onderdelen. Een fantastische huisvlijt waar de maker zelf de uren tussen het — zeker herhaald — bezoek der Muzen doorbrengt, zoals wij snelle prenten maken voor de ademloze kinderen van de buurt, kostelijk maar zonder noodzaak; snel vergeten. Misschien alleen met de noodzaak van het experiment, zowel in het wetenschappelijke als het artistieke vaak een schijnbare mislukking, maar in een hele reeks tot een resultaat voerend.

Want het crucifix, dat wij van hem zagen, was in zijn simpelheid en ellende van prikkeldraad en spijkers ontroerender dan het merendeel der serie-producten uit de zogenaamde ateliers voor kerkelijke kunst, ook al zijn ze van echt brons.

De grootste appreciatie van een kunstwerk kan alleen maar zijn het te willen bezitten. Wij zouden zeker niet lang aarzelen uit het dertigtal schilderijen een keuze te doen, zeker bleven wij aan het kiezen. Alleen dat wat zo sterk aan de nu langzaam uitstervende grote fransen doet denken, zouden wij laten hangen, de Vrouw met de guitaar, bijvoorbeeld.

Maar Van Willigen, schilderend met zo een vaart en gemak, met zo een veelheid van ideeën, onderwerpen en technieken maakt het ons aannemelijk; wijzelf, in een brillant en oorspronkelijk gesprek, maken de moeilijk verworven wijsheden van een ander ook wel eens onbedoeld tot de onze, helaas; gevolg van ons sociaal zijn.

Zijn schilderijen zijn sterk architectonisch gebouwd, in sterke en vaak korte vlakken. In bepaalde mate is hij cubistisch, maar dan tot het leven teruggebracht cubisme, uitgaande van het vlak geeft hij het een betekenis, het wordt een vogel, een prachtige ekster met wijd open dieprode bek en zwart en staalblauwe veergrepen in een prachtig grijs fond, of het wordt een sterk beweeglijke hond in tonen grijs.

Ook zijn enige stilleven, de mand met vruchten, brillant emaille in zijn zwartgroene bladeren en het vlechtwerk, met de rustige bewegende vlakken der mazen ritmisch doorgezet in de open lichte achtergrond.

De zelfportretten en het portret van Jaqueline in veelkleurig geel met donkere kleuraccenten gezet in het kamerinterieur met de luchtblauwe raamopening.

En in tegenstelling tot zijn sombere, haast magische Moeder met kind, het kostelijk portretje van de kruipende en heerlijk kinderlijk verwonderde baby, een kind, dat nooit oud zal worden, misschien had het een vierde zelfportret kunnen zijn; naast de metselaar en de meer dan Januskop.

Naast de olieverfschilderijen en plastieken worden nog geëxposeerd etsen en tekeningen in verschillende technieken.

Vooral het dier komt ook hier weer voor, steeds gevarieerd; vooral de geit in vetkrijt, diep-donkere, groenen en zwart, welhaast apocaliptisch van opvatting.

In deze groepen waren vooral de eenvoudig geschreven landschappen en figuren het sterkst van weergave en misschien het persoonlijkste; de in onrustig veel gebroken streken bijeen gezochte interieurs en ruïnes werden vaag. De twee geiten in inkt en de ets Don Quichotte daarentegen werden in hun prachtige eenvoud van Chinese lettertekens een heel verhaal.

Het geëxposeerde in het geheel was meer dan prettig, al onze moeizame pleidooien voor de „Moderne" zo boven het volk uitstekende kunst werden overbodig. Vele genodigden deden in de gezelligste sfeer zichzelf het niet buitensporig genoegen een, of zelfs meerdere werken voor altijd te bezitten en te zien.

Roovers.

Recherche

Willemstad. — De recherche had het in het afgelopen week-end erg druk. Op Zaterdag werd de Portugees M.d.z. P. aangehouden wegens clandestien slachten. P.V. werd opgemaakt.

Diezelfde dag omstreeks half vijf deed de werkman O.M. aangifte van diefstal van zijn horloge ter waarde van ƒ 50,—. Hij had dit op zijn werkplaats laten liggen en bij zijn terugkomst bemerkt dat het verdwenen was. De zaak is in onderzoek.

G.A.W. deed aangifte van inbraak in zijn week-end huisje aan het Spaanse water. Men had zich toegang verschaft door een raam te forceren en had een Philips radio toestel, een wekker, drank en een matras meegenomen.

KLM-raadselrit.....

(Vervolg van pag. 1)

trum. En ja hoor, hier stond weer een van de medewerkers met een nieuwe opdracht, die ons naar de stortplaats, „waar geen Heer komt", stuurde. Intussen hielden onze gedachten zich bezig met de vorige actie-opdracht. Gevraagd werd namelijk de prijs van een retourtje Hato—Londen, het aantal treden van de trap naar het restaurant op het vliegveld, en de functie bij de KLM van de heer Lobato. Na enig nadenken kregen wij ook hier een oplossing voor. Het is altijd makkelijk als je vrienden of kennissen hebt).

Bij de reeds verzamelde gegevens mieren etc. voegden wij nog een Coca Coladopje en op het laatste traject een steen, die „en passant" moest worden opgezocht. Stenen waren er genoeg maar de „trouble" was, dat bedoelde steen 1000 gram moest wegen. Zag men eerst vermakelijke tafereeltje toen de rijders naar mieren zochten, met de stenen was het nog grappiger. Men zag langs de weg personen staan die vol vertwijfeling in elke hand een steen hadden en zich afvroegen welke de kilo het dichtst benaderde.

Nabij de Steenbrekerij ontdekten wij zelfs enkele deelnemers die op een grammenwegertie een steen aan het wegen waren. Of zij erin geslaagd zijn de steen juist te wegen weten wij niet. Er waren er die meer dan zes stenen meenamen naar het Stationsgebouw en daar de weegschaal gebruikten van de Passage-afdeling. Jammer genoeg bleek deze schaal achteraf niet zuiver te zijn, reden waarom velen punten opliepen.

Met dit steenachtig gedoe kwam een einde aan de rit en togen de rijders naar Club De West, waar de tropheeën werden ingeleverd, met mieren en al. Leuk was het idee van een der autorit-rijders die i.p.v. een garnaal of vis, een levende schilpad in een bak water meebracht. De winnaars zijn nog niet bekend, maar a.s. Zaterdagavond komen de deelnemers aan de eerste Raadselrit, in de club De West bij elkaar en worden de prijzen uitgereikt.

Tenslotte aan de organisatoren van deze bijzonder goed geslaagde rit een verdiend woord van dank. Zij bezorgden bijna tweehonderd personen een prettige en interessante Zondagmorgen!

Beroving

Willemstad. — In de nacht van Zaterdag op Zondag j.l. verscheen er aan de wacht te Rio Canario de portugees J.J.D.V.E. die vertelde dat hij nabij het boksstadion Monte Carmelo door een onbekende was beroofd. Deze had hem neergeslagen, met de schoenen in het gezicht geschopt en was daarna met ƒ 45.— verdwenen. De man die erg toegetakeld was, had inderdaad gescheurde bovenlip, een blauw oog, en een flinke snede boven het oog. Hij werd na dokters behandeling weer naar huis gestuurd. De politie heeft de zaak in onderzoek.

Eilandenregeling in de branding

De grondbeginselen van het Antilliaanse ambtenarenrecht moeten worden vastgelegd

Eilandenregeling laat rechts toestand onbesproken

Willemstad. — Het boekwerk „De zelfstandigheid der eilandgebieden" behandelt — zij het in kort bestek — de rechtspositie van de ambtenaren. Dit artikel is om zijn inhoud bijzonder lezenswaard en de materie, die daarin behandeld wordt — speciaal de benoeming van ambtenaren in eilandsdienst — is in het recente verleden sedert het bestaan onzer eilandenregeling, onderwerp geweest van discussie.

Artikel 2 E sub 5 van de Eilandsregeling onttrekt de regeling van „de rechtstoestand van ambtenaren en van werklieden in overheidsdienst, alsmede van hun pensioenaanspraken" aan de Eilandgebieden. Wie meent terzake een nadere aanduiding te bekomen, komt bedrogen uit. Ook in de toelichtingen op de vóórontwerpen behoorde dit tot de onderwerpen, die geen nadere verklaring behoefden. Omdat het begrip „rechtstoestand" geen nadere toelichting behoeft?

Weliswaar pleegt dit begrip gebruikt te worden in de meest algemene zin des woords, daarmede omvattende alle regelen vastgelegd in wetten, reglementen en usantiën, die op de ambtenaar van toepassing worden door de benoeming, doch het is weinig aannemelijk, dat de wetgever, die toch het visioen der Nederlandse gemeente voor ogen had en welker evenbeeld hij met „zelfstandigheid" in stede van „autonomie" en met veel meer bevoegdheden voorzag dan de gemeenten, de Eilandgebieden zelf verstoken wilde laten van eigen regelingen op de punten, waar artikel 125 der Ambtenarenwet de gemeentelijke wetgever roept tot hetstellen van nadere regels.

In Overgangsbepaling VI, derde lid, tweede zin der E.R. schijnt trouwens ook te worden uitgegaan van eigen bevoegdheden der Eilandgebieden, waar gesteld wordt: „De bij de inwerkingtreding van de Eilandenregeling voor landsdienaren, gouvernementswerklieden geldende en nader vast te stellen regelingen, vinden, **zolang daarin niet is voorzien,** overeenkomstige toepassing voor de ambtenaren en werklieden in dienst van een eilandgebied." Dit kan slechts één betekenis hebben, hetgeen ook blijkt uit de toelichting van Van Helsdingen.

Ius constituendum

Bij het concipiëren ener gecorrigeerde bevoegdheidsverdeling dient uitgegaan te worden van de „zelfstandigheid" der Eilandgebieden, welke slechts zijn beperking dient te vinden indien het redelijk of doelmatig zou zijn de betrokken bevoegdheden aan de Eilandgebieden te onttrekken.

Het van landswege ingenomen standpunt mist beide criteria, aangezien het onredelijk zou zijn door een gedetailleerde regeling van bovenaf de ontwikkeling van het ambtenarenrecht der Eilandgebieden te belemmeren, en voorts ondoelmatig zou zijn de landswetgever voor de onmogelijke taak te stellen haar regels voortdurend aan te passen aan de wisselende en divergerende bevoegdheden van andere rechtsgemeenschappen.

Naast de regeling Ambtenarenrechtspraak 1951 dient een landsverordening te worden tot stand gebracht, waarin — naar analogie van de in Nederland erkende — de grondbeginselen van het Antilliaans Ambtenarenrecht worden geregeld, terwijl voor het overige bij eventueel verplichte verordening de Eilandgebieden geroepen dienen te worden tot regeling naar eigen inzicht van hetgeen uit hun zelfstandigheid voortvloeit.

Voorts komt het gewenst voor de eerste zin van Overgangsbepaling VI, derde lid, te doen luiden als volgt:

„De benoeming van landsdienaren/ambtenaren en de aanstelling van werklieden door de Gouverneur of door de Bestuurscolleges geschiedt bij voorkeur uit het personeel bij Land of Eilandgebied in dienst, waarvan is medegedeeld, dat het voor een bepaalde functie beschikbaar is, voor zover daarvoor geschikt."

Het verdient immers de voorkeur, dat de bepaling van het bestaande derde lid, dat thans voor de overgangsperiode vrijwel uitgewerkt is, in mutuële vorm wordt bestendigd. Ook door de Eilandgebieden dienen onderling zowel als bij het Land, zonodig, lijsten gedeponeerd te worden van eventuele gegadigden voor bepaalde functies, ten aanzien van wie uiteraard het eindoordeel of de betrokkene voor een functie geschikt is, ligt bij het bestuur van die rechtsgemeenschap, in dienst waarvan deze in geval van benoeming werkzaam zal zijn.

Met nieuwe hondenverordening

Morgen wordt honden-opruiming op ons eiland hervat

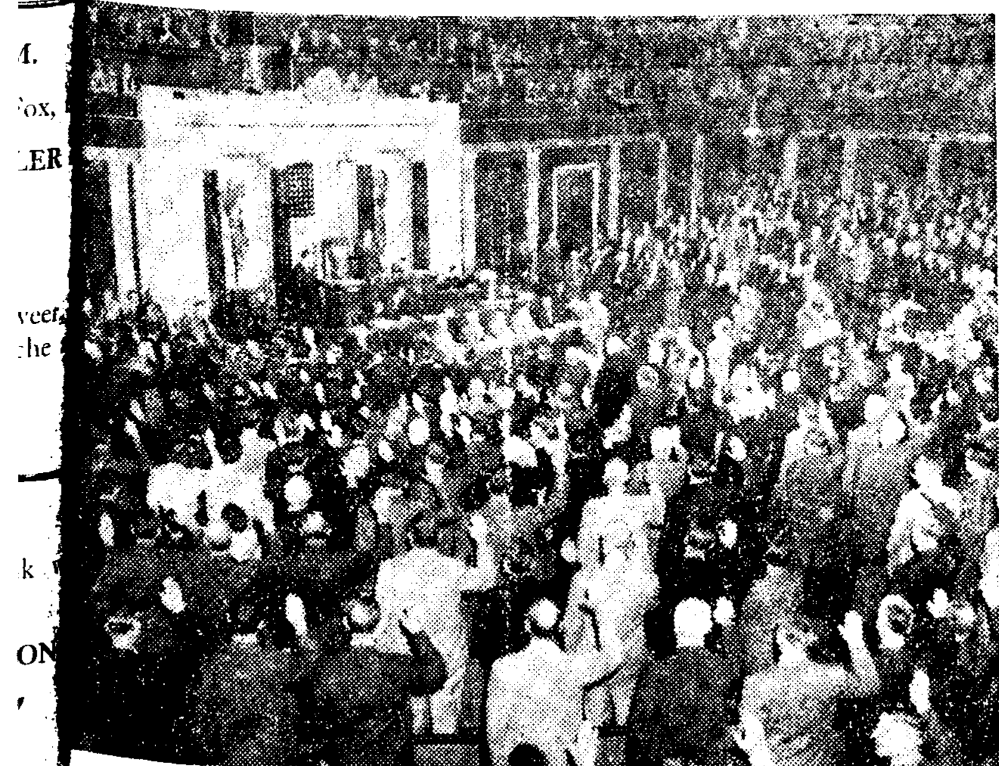
Willemstad. — Van de zijde van de heer P. J. Sterk, voorzitter van de Dierenbescherming op Curaçao vernemen wij, dat met ingang van morgen de dierenbescherming weer begint met de opruimingsactie tegen schurftige en zieke honden en katten. De Dierenbescherming heeft nu de beschikking over een nieuwe truck, een chauffeur en een speciale hondenvanger. De actie staat onder leiding van Gouvernements-dierenaarts Dr. Diemont, die de binnengebrachte dieren, zowel honden als katten direct keurt en beslist of zij in leven blijven of wel worden afgemaakt. Het afmaken geschiedt electrisch, op een voor de dieren pijnloze wijze.

De honden of katten die 100 % gezond zijn woorden nog even vastgehouden. De zieke dieren echter worden direct, dus binnen een half uur afgemaakt. De Dierenbescherming heeft nu een nieuwe, althans een goed gewijzigde hondenverordening achter zich staan, waardoor haar taak belangrijk wordt vergemakkelijkt. Alle honden zonder penning lopen de kans te worden opgepikt.

Het eerst zijn de stadswijken aan de beurt, vooral in de omstreken van de haven. Indien mocht blijken dat bepaalde wijken een speciale last hebben van honden en of katten, dan kan Dierenbescherming hier eerst ingrijpen.

De vrouw E.D. verscheen aan de wacht en vertelde dat de man J.E. A. in de MacArthur Bar op Berg Altena haar portemonnaie had weggepakt. Daarna had hij haar de portemonnaie weer teruggegeven, doch er waren twee briefjes van ƒ 10.— uit verdwenen. De man is aangehouden, maar beweert geen geld uit de portemonnaie te hebben gehaald.

Massale eedaflegging

Leden van het Amerikaanse Congres (dat zijn alle leden op één na) gezien et moment, waarop hun door de „Speaker" van het Huis van Afgevaardigden de eed wordt afgenomen.

Prestwick vliegveld doorzocht op diamanten

Grondwerkers graven reeds

Prestwic. — Grondwerkers zijn be-nnen met het afgraven van een deel n het Schotse vliegveld Prestwick zoek naar een fortuin in diamanten, t naar men aanneemt her en der rspreid ligt over het veld. De edel-enen, die naar schatting een waarde rtegenwoordigen van tussen de 50.000 100.000 pond sterling, worden ver-ist nadat een Strotocruiser van de ritish Overseas Airways op Eerste erstdag neerstortte. De diamanten aakten deel uit van de lading van et toestel, dat van Londen op weg as naar New York.

Bij deze vliegramp kwamen 28 men-en om het leven.

Men zou op de eerste dag meer dan 00 ton aarde afgraven, welke later nder toezicht van twee deskundigen it Londen door werklieden en politie orgvuldig gezeefd zouden worden.

De beide experts, die reeds vorige eek in Prestwick aangekomen zijn, ullen de supervisie bij het werk uit-efenen, omdat het hier ruwe diaman-en betreft, die er in deze staat als ge-one, vuile steentjes uitzien en als odanig door de leek niet te herkennen ijn.

In de omgeving van het vliegtuigwrak eeft men enige dagen geleden reeds nkele van de edelstenen terug gevon-en. Sommige van deze stenen hadden an de ontzaglijke hitte, die zich bij het randen van het neergestorte toestel ntwikkelde, enigszins geleden.

Indien het zeefproces geen succes op-evert, zal men wellicht een hoeveelheid arde per vliegtuig naar Londen over-rengen, om het in een laboratorium te laten analyseren.

Het Britse ministerie van vervoer heeft gelast, dat er in de loop van deze maanden een openbaar onderzoek naar de oorzaak van de ramp moet worden ingesteld.

Brieven van Napoleon en Nelson op de veiling

Londen. — Op 14 Maart a.s. zal bij Sotheby's te Londen een Amerikaanse verzameling van 100 brieven van Napoleon en 100 van Nelson worden geveild. Dit zijn de eerste werken, die zullen worden vrijgegeven na de opheffing van het invoerverbod, dat door het Britse ministerie van handel werd uitgevaardigd. De brieven vormen een onderdeel van de verzameling-André de Coppet van brieven en handschriften, een van de grootste verzamelingen ter wereld. De heer Coppet, een Amerikaanse afstammeling van de Hugenoten, stierf in 1953. Hij had 30 jaar lang de gehele wereld afgereisd op zoek naar brieven van historisch belang. Onder de verzameling brieven van Napoleon zijn voorbeelden van Napoleons eerste proeven in het Frans. Zij werden phonetisch geschreven, toen hij als jongeling aan de academie werd opgeleid. Zowel de brieven van Napoleon als die van Nelson bevatten particuliere en officiële documenten.

Over de Noordpool
Canada-Europa in 18½ uur

Vancouver. — De eerste Canadese luchtdienst tussen Vancouver en Amsterdam, via de Noordpool, zal begin Mei geopend worden.

Iedere Vrijdag zal een toestel uit Vancouver naar Amsterdam vertrekken, waar het achttien uur en dertig minuten later aan zal komen. Iedere Zaterdagavond zal een toestel uit Amsterdam vertrekken dat Zondagochtend in Vancouver zal aankomen. Voor de dienst zullen Super DC-6 vliegtuigen gebruikt worden. Deze route is duizend mijl korter dan de korste andere verbinding die mogelijk is, namelijk via Montreal. Te Vancouver zullen verbindingen gelegd worden met Australië, Nieuw-Zeeland en het Oosten, terwijl Amsterdam verbindingen met alle Europese hoofdsteden zal verschaffen.

De „Canadian Pacific Airlines" heeft nog geen aanvrage bij de Nederlandse regering ingediend over de plannen zoals McGonachie die bekend heeft gemaakt. Er is dan ook nog niets bekend zo deelde men het ANP van bevoegde zijde mede.

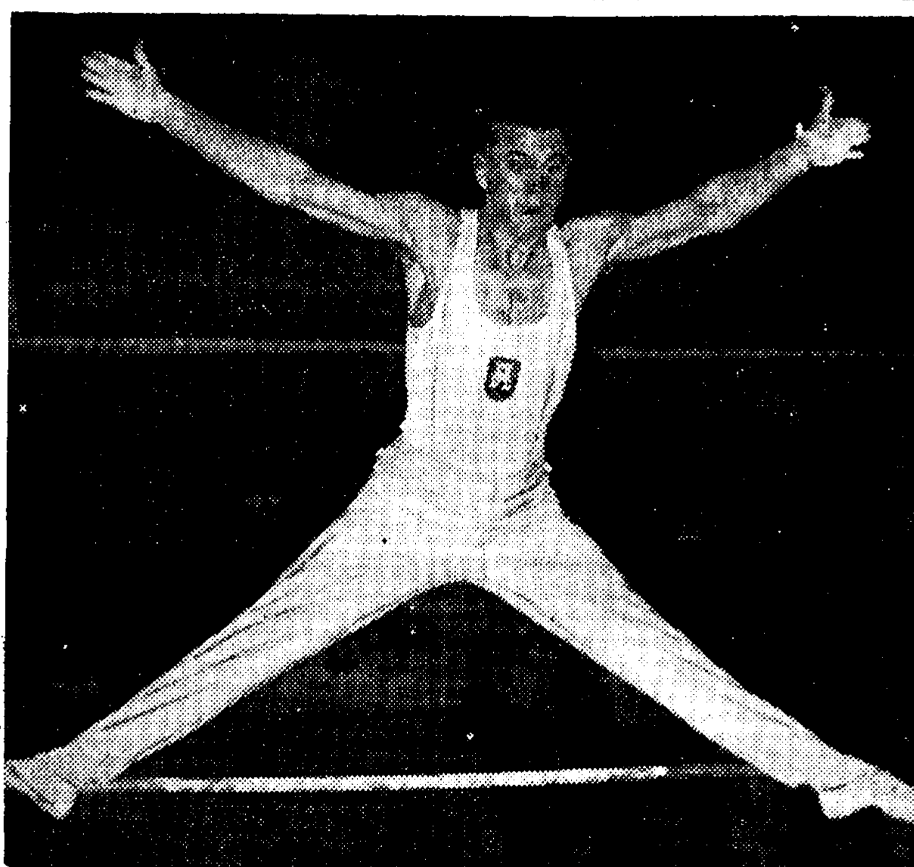
Doden „Bontekoe" plechtig herdacht

's-Gravenhage. — De bemanning en passagiers, die het leven lieten me de ramp met de „Willem Bontekoe" zijn door de K.L.M. herdacht in een plechtige bijeenkomst in de kapel van de regale Abdij Egmond. Tijdens de herdenking vloog een Dakota laag over de abdij met een gemeenschapkrans die afgeworpen werd boven de plek in de Noordzee, waar het vliegtuig onderging. Op dat ogenblik had men zich van zijn plaatsen in de kapel verheven, riep ds P. Fagel de namen op van de omgekomenen en gaven de klokken van de abdij geluid met de kleine slag. De directeur van de KLM de heer Aler, sprak een herdenkingsrede. Ds Fagel en dominee Paulu Andriessen herdachten ook de doden en het koor der monniken zong.

Partij dictatuur

Paramaribo. — De geroyeerde N.P.S.-leden Axwijk, Van Ommeren en Comvalius zijn volgens krantenberichten door de meerderheid van de Staten uit alle commissies, waarin zij zitting hadden, gezet. Ook het K.T.P.I.-lid Karamat Ali werd uit alle Statencommissies verwijderd.

Verscheidene bladen hebben zich met deze kwestie bezig gehouden en deze actie veroordeeld als ondemocratisch en partij-dictatuur.

Dezer dagen werden de Turnkampioenschappen van Nederland in Krommenie beëindigd met een overwinning voor Klaas Boot uit Alkmaar. Dit werd het zesde kampioenschap voor de Alkmaarse athleet.

Ruines van oude nederzettingen gevonden in Negeb-woestijn

's-Gravenhage. — Prof. Nelson Glueck uit Cincinnati, die gedurende 3 jaren onderzoekingen heeft verricht in het gebied van de Negeb-woestijn, heeft thans mededelingen gedaan over de resultaten van zijn arbeid. Hij heeft in de Negeb de ruines gevonden van verschillende oude nederzettingen, van het bestaan, waarvan tot op dit ogenblik nog niets bekend was.

Prof. Glueck concludeert daaruit, dat, toen Abraham 4000 jaar geleden in dit gebied kwam, hij daar een bevolking heeft ontmoet, die de landbouw bedreef en dat de beschaving in de tijd van 900 — 600 v. Christus' een hoge graad van ontwikkeling moet hebben gekend.

Indien het meer van Meron zal worden drooggelegd, zal een getuige uit de Bijbelse tijd daarmede verdwenen zijn. Het meer en de streek er omheen, waar eenmaal Jozua de Kanaanitische stammen heeft vernietigd wordt namelijk door een Amerikaanse onderneming machinaal tot landbouwgebied ontgonnen. De oppervlakte van het meer is reeds 3 meter gedaald en in de loop van dit jaar zal het geheel en al verdwenen zijn.

„Olie" voor verlaging van invoerrechten

Washington. — Vier Amerikaanse oliemaatschappijen (de Standard Oil of New Jersey, de Texas Oil, de Creole Petroleum en de Gulf Oil) hebben tegenover de commissie van het Huis van Afgevaardigden, welke zich bezig houdt met het wetsvoorstel om Eisenhower meer bevoegdheid te geven tot verlaging van de invoerrechten, verklaard, dat zij voorstander zijn van deze wetgeving.

De kwestie-Degrelle
Incident tussen Spanje en België na notawisseling geregeld

Brussel. — Het Belgische ministerie van Buitenlandse Zaken heeft thans de notawisseling bekend gemaakt, die tussen dit ministerie en het Spaanse ministerie van Buitenlandse Zaken via de Belgische ambassadeur te Madrid is gevoerd met betrekking tot de vroegere leider van Rex, Leon Degrelle.

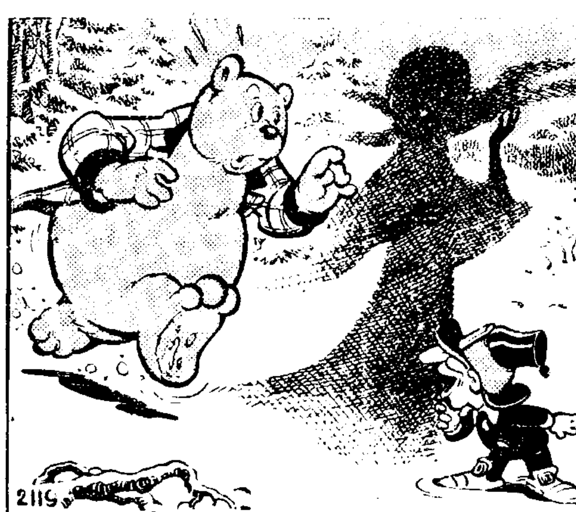
Na in een eerste nota bekend te hebben gemaakt, dat Leon Degrelle zich niet in Spanje bevindt, geeft de Spaanse minister in een tweede schrijven toe — nadat van Belgische zijde op onomstootbare wijze was aangetoond, dat Degrelle zich wel degelijk op Spaanse bodem bevond — dat een nader onderzoek had aangetoond, dat de gewezen Rexistische leider „inderdaad op clandestiene wijze Spanje is binnengekomen, doch dat opsporingen om zijn verblijfplaats te vinden, geen enkel resultaat hebben opgeleverd." „Dit", zo gaat de Spaanse nota voort, „schijnt erop te wijzen, dat hij Spanje heeft verlaten." „De Spaanse regering wijst erop, dat in ieder geval aan geen enkele politieke vluchteling in Spanje is toegestaan politieke bedrijvigheid uit te oefenen. De Spaanse regering hoopt overigens, dat deze verklaring ertoe zal leiden, dat iedere verkeerde interpretatie, die gegeven zou kunnen worden aan zijn altijd vriendschappelijke politiek tegenover de Belgische regering en het Belgische volk uit de weg geruimd wordt."

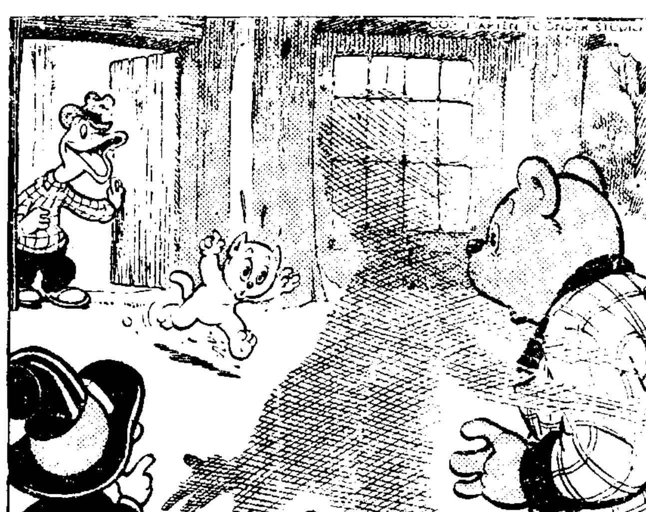
Het Belgische ministerie van Buitenlandse Zaken heeft op deze Spaanse nota geantwoord eruit begrepen te hebben, dat het deportatiebesluit ten aanzien van Leon Degrelle van kracht blijft en, in geval Degrelle naar Spanje terugkeerde, de Spaanse regering hem aan de Belgische autoriteiten zou uitleveren ingevolge haar verklaring van 28 October 1946.

Het persbureau Belga heeft inmiddels van zijn correspondent te Madrid vernomen, dat Leon Degrelle zijn villa te Sevilla had verlaten tien minuten voordat de politie hier binnenviel.

Te Brussel is men van oordeel, dat het incident thans geregeld is door het antwoord van de Spaanse regering en dat de Belgische ambassadeur spoedig weer naar zijn post te Madrid zal terugkeren. Verwacht wordt dat België thans ook de bezwaren die het aanvoerde tegen de opneming van de zogenaamde groene pool in de OESS, zal intrekken. Spanje, dat deel van deze groene pool uitmaakte, zou lid kunnen worden van de OEES.

TOM POES EN DE SPIEGELAAR

2119 — Heer Bommel bleef nog enkele ogenblikken in tweestrijd staan. Hij wreef zich de ogen uit en tuurde toen ingespannen naar de zwaar gesluierde gedaante die daar voor hem door de sneeuw liep.

„Onzin!" sprak hij toen vastberaden. „Ik zie wat ik zie! Dat misselijke gepraat over spiegelaars zou een heer zijn zelfvertrouwen doen verliezen!"

Daarop zette hij er de pas in en tikte de donkere gestalte op de arm. „Een ogenblikje, mevrouw!" zei hij streng. „Mijn naam is Bommel, heer Ollivier B. Bommel om volledig te zijn. U zult mij zeker kennen, want u hebt mijn spiegelbeeld ontvoerd!"

„Ja. En?" vroeg de duistere dame met omfloerste stem.

„En?" herhaalde heer Ollie verontwaardigd. „Dat is toch duidelijk, zou ik menen! Ik wil mijn spiegelbeeld terug hebben! Het is een ernstig gemis voor een heer van mijn stand om niet in de spiegel te kunnen kijken!"

Op dat moment kwam Tom Poes op een holletje aangelopen. „Pas op, heer Ollie!" riep hij. „Dat is dezelfde schim, die ik met u langs de maan zag zweven!"

Bij deze woorden werd de gesluierde gedaante plotseling wazig en loste met een ritselend geluid op in de koude winterlucht.

„Wat heb je nu gedaan?" jammerde heer Bommel. „Waarom liet je me nu niet even met die dame spreken, jonge vriend? Begrijp je niet hoe onbeleefd je bent met dat ruwe geroep? Je hebt het arme schepsel aan het schrikken gemaakt en nu zijn we nog even ver! Heb ik daarvoor nu al die moeite gedaan? Daar had ik me nu toch dat Fata Morgana gevonden en bijna had ik........"

Doch nu begon de dwerg hard te lachen. „Je hebt niets gevonden!" riep het ventje. „Allemaal schijn en spiegeling! Je bent een spiegelaar. Dát ben je!" ....

De laatste avond van een mens

Zij die het leven vrezen zullen vroeger of later ook aan doodsangst lijden

VERVULLING VAN HET LEVEN

(Van een medische medewerker)

Het voorbije jaar wordt gemeenlijk voorgesteld als een grijsaard, die zijn laatste schreden van ons afwendt en wegschuifelt met een meewarige blik, ons herinnerend aan de vergankelijkheid en onterughaalbaarheid der dagelijkse dingen. Maar hij heeft zijn rug nog niet gekeerd of daar is dat trippelende en huppelende jongske, dat, levendig en vol frisse moed, het nieuwe jaar symboliseert. Deze voorstelling roept gedachten op aan dood en wedergeboorte, aan gaan en komen. Principieel is er geen verschil tussen de 31ste December en de 1ste Januari, deze dagen duren practisch even lang, dezelfde zon verschijnt 's morgens boven de einder en verlaat ons 's avonds, de wereld achterlatend in een toestand welke nauwelijks verschilt van de situatie vierentwintig uur geleden. Enige millioenen mensen zijn dan weer overleden en evenzovele andere mensen aanschouwden het levenslicht, onafhankelijk van de datum, welke slechts gefixeerd lijkt door een intermenselijke afspraak en daardoor een betrekkelijke betekenis krijgt. Het rhythme van dag en nacht, van de seizoenen van de jaren en van de levenstijdperken, is primair zinvol op een wijze die ons gedeeltelijk ontgaat, secundair door de reflexies van de bewoners dezer wereld.

Gevangen in de gedachtengang welke het verscheiden van het oude jaar oproept, zou ik even willen stilstaan bij de problematiek van de dood en van het doodgaan. Er is een tijd geweest dat de dood onafwendbaarder scheen dan in onze dagen, dat er minder mogelijkheden waren om een dreigend stervensgevaar te keren. In die tijd waren de menselijke nederzettingen gerangschikt om een dodenakker, in het midden waarvan het Godshuis stond met de torenspits naar de hemel reikend. Bij elke kerkgang werd de mens geconfronteerd met hen, die hem vooruitgingen. De gestorvenen bleven in het centrum van de gemeenschap en konden nauwelijks uit het oog worden verloren. Tegenwoordig, nu de wereldburgers allengs meer in steden samenstromen, verschuift de dodenakker naar buiten de wallen, de dood verdwijnt uit de gezichtskring, wordt geschuwd als een naargeestig verschijnsel, waarover men maar niet moet denken, laat staan praten. Iwan Iljitsj, die ettelijke keren van zijn ziekbed opstond om zijn vermoeide lichaam te passen in de doodkist die alvast naast hem was neergezet, is inmiddels gestorven, evenals Tolstoi, die deze onsterfelijke figuur creëerde.

Mijn oude, grijze priesterlijke vriend, die bij zijn dagelijks wandelingetje altijd het kerkhof aandoet om de plaats in ogenschouw te nemen waar hij straks zal komen te rusten, is een zeldzame verschijning geworden in ons hedendaagse van de dood ontvreemde leven.

Dat ik deze beschouwing opneem in de kolommen, vindt zijn oorzaak in het herhaaldelijk waargenomen feit, dat zieke mensen, die de dood nabij weten, omringd worden door familieleden die met de patiënt slechts over het leven spreken, over de zekerlijk terugkerende gezondheid en over alles wat hij zal aantreffen als hij weer thuis zal zijn, in plaats van dat ze het hem gemakkelijk maken de dood te aanvaarden en hem de kans geven zich te bezinnen op de overgang naar de Eeuwigheid, het Hiernamaals. De bedoelingen van deze bezoekers zijn ongetwijfeld goed, maar hun kortzichtigheid zal toch wel geweten moeten worden aan hun persoonlijke angst voor de dood, aan hun onmogelijkheid zich te identificeren met iemand die op het punt staat deze wereld te verlaten. Men verwijte dit niet in eerste instantie de arts, die gedaan heeft wat binnen zijn vermogen lag, en met zijn koffertje in de hand wegvlucht naar een spoedbevalling in een ander stadsdeel. De familieleden en de priester zijn de aangewezen personen om de stervende mens bij te staan in deze laatste uren, welke van zo groot belang zijn en waarin elk woord en elk gebaar van de omstander betekenisvol is.

In het algemeen zou men over de angst voor de dood het volgende kunnen zeggen. Elk leven is, zeker in bovennatuurlijke zin, een afgerond geheel. Ook vanuit menselijk gezichtspunt is deze afgerondheid niet zelden duidelijk. Goethe schroomde niet zich te uiten over de zending, welke met name buitengewone mensen te vervullen hebben. Hij nam aan, dat de Voorzienigheid deze lieden, nadat ze hun taak hebben volbracht, op de aarde niet meer nodig heeft. Zij worden dan door allerlei „demonen" bezocht totdat zij bezwijken. Mozart en Rafaël, die beiden op 36-jarige leeftijd stierven, Shakespeare en Byron, zelfs Napoleon, behoorden tot de groep van buitengewone mensen, wier dood kwam toen zij de taak hadden uitgevoerd welke voor hen was weggelegd. Goethe zelf was een levend voorbeeld van zijn eigen hypothese. Hij begon aan Faust, zijn meesterwerk, toen hij nauwelijks volwassen was, en schreef de laatste regel van deel II achtenvijftig jaar later, in 1831, en stierf het jaar daarop, zonder dat hij het gedrukt zag.

Een dergelijke achteraf-interpretatie is van de meeste mensenlevens niet mogelijk. Wel gebeurt het vaak, dat zij die „tijd van sterven" hebben de gelegenheid waarnemen om hun leven af te ronden en het verzuimde in te halen. De ten dode opgeschrevene wenst dan in allerijl oude schulden te vereffenen, bepaalde regelingen te treffen, misverstanden op te helderen, zelfs een huwelijk te sluiten als het er bijvoorbeeld om gaat een kind te echten. In dit verband verwijs ik naar het door Carl G. Jung medegedeelde geval van een 62-jarige vrouw, die tijdens een ernstige ziekte verward werd, over haar dromen sprak en over alles wat ze vroeger voor zich hield of bestreed. Deze zelfanalyse verlichtte haar merkbaar, gaf haar het nodige inzicht in haar levenssituatie en loste de angst voor de dood op, welke haar altijd gehinderd had. Volkomen rustig scheidde zij uit dit leven, ettelijke dagen na de psychotisch getinte uitbarsting. Zij was op het laatste moment met zichzelf in het reine gekomen.

Laten we nu onze aandacht richten op hen, die bij leven en welzijn, met zichzelf overhoop liggen, en een bewuste of onbewuste angst hebben voor dat wat hun zal overkomen als de levensgeesten wijken. De ervaring leert, dat zij die het leven vrezen, vroeger of later ook aan doodsangst zullen lijden. Kümke zegt ergens van de hedendaagse neurotische mens, dat deze dikwijls het meest gekweld wordt door zijn onvermogen zich te geven en daardoor niet vermag te geloven, te vertrouwen, niet werkelijk lief te hebben, niet te slapen en niet te sterven: „hij staat niet open voor de existentiële beleving en verheldering van zijn diepste „zijn".

Volgens de orthodoxe psychoanalytici zou de angst voor de dood berusten op de naar binnen gerichte waarneming van de, het leven ontbindende, doodsdrift. In deze beschouwingswijze wordt de Ik-problematiek bepaald door de strijd van de drang tot zelfbehoud, voortlevend in de soort, tegen de uiteindelijk onoverwinbare drang tot terugkeer naar het structuurloze niets, een strijd waarin de doodsdrift, welke alle spanningen en gebondenheden opheft, tenslotte over het leven zegeviert. Carp veranderde de door Freud gepostuleerde doodsdrift van teken en zag deze tendenz veeleer als een bijzondere vorm van bestaansdrift, als een drang om het ik-bestaan na dit aardse leven voort te zetten in het Hiernamaals. Jung was iets minder vlot met dit transcenderen. Hij schreef in 1939 (in „Seele und Tod"): „Het leven is een proces dat energisch verloopt als geen ander. Maar elk energisch gebeuren is in principe irreversibel en daarom bepaaldelijk doelgericht en het doel is de rusttoestand. Elke gebeurtenis is uiteindelijk niets anders dan een voorlopige verstoring van een eeuwige rusttoestand, welke zich altijd weer tracht te herstellen."

Wat in het geheime uur van de levensmiddag gebeurt is de omkering van de parabel, de geboorte van de dood. Als de geboorte èn de opstijging langs de levenslijn zinvol verschijnen, waarom dan niet de dood, vraagt Jung zich af. Het merendeel van de godsdiensten is een gecompliceerde voorbereiding op de dood. In de geest van de twee grootste levende religiën, het Christendom en het Boeddhisme, vervolmaakt de zin van het bestaan op deze aarde zich in het einde. Dit kan allemaal niet verzonnen zijn, vervolgt Jung, de religieuze symbolen komen uit een diepe laag van de ziel en zijn daarin gedurende duizenden van jaren gegroeid. HET SCHIJNT MEER IN DE ZIELE-LIJN VAN DE MENS TE LIGGEN DE DOOD ALS VERVULLING VAN HET LEVEN EN ALS EIGENLIJK DOEL TE BESCHOUWEN, DAN ALS EEN „ZINLOOS OPHOUDEN" EN ONDERGAAN IN DE VORMLOZE STOF. Wie dit laatste inzicht huldigt heeft zichzelf psychologisch geïsoleerd, schrijft Jung. „Deze laatste zinsnede houdt de grondwaarheid van alle neurosen in, want het wezen van de nerveuze stoornissen bestaat in laatste instantie in 'n vervreemding van het eigen instinct, in een afsplijting van het bewustzijn van bepaalde basale gegevenheden in de ziel." De Züricher dieptepsycholoog is dan ook van mening, dat zij die via materialistische ideologieën tot deze „instinct-vervreemding" geraken, in de onmiddellijke nabijheid van de neurose leven of reeds daarin zijn verstrikt, „want het is even neurotisch zich niet op de dood als doel in te stellen als om in de jeugd de fantasieën te verdringen welke op de toekomst gericht zijn." Jung blijft hardnekkig in het vlak van de psychologische discussie als hij de dood zinvol en vervolmakend noemt, doel van het leven, hoewel hij het voor mogelijk houdt, dat de continuïteit van het psychisch gebeuren tot in alle eeuwigheid onverbroken blijft een zijnsvorm, die niet aan ruimte en tijd gebonden is. ZIJN ONTDEKKING VAN DE ZINVOLLE GERICHTHEID OP DE DOOD IN DE DIEPSTE LAGEN VAN DE MENSELIJKE ZIEL ZAL MEN IN DE CHRISTELIJKE LEVENSBESCHOUWING GAARNE TRANSPONEREN NAAR EEN METAPHYSISCH NIVEAU EN VERWOORDEN ALS EEN ZINVOLLE GERICHTHEID OP HET HIERNAMAALS. Wij zijn dan op enigszins andere wijze in de gedachtenstraat van Prof. Carp beland. Tegen de materialistisch georiënteerde steunpilaren van de 20ste eeuwse „verlichting" zeggen wij met Jung: De mens zal niets ontdekken waardoor hij wezenlijk verandert. Het is nog altijd een wonder geweest wanneer er werkelijk iets anders of zelfs beter is geworden. Het loslaten van de oerwaarheden kweekt neurotische onrust, iets waarvan men hedentendage langzamerhand meer dan genoeg moest hebben.

Deze jaarwisselingsoverpeinzingen, gelijk alle mijmeringen associatief en wat slordig, bedoelden duidelijk te maken dat vele moderne mensen kopschuw zijn geworden voor de dood, alles wat naar sterven zweemt op velerlei manieren uit de weg gaan en zodoende niet alleen onvoorbereid met de Eeuwigheid geconfronteerd dreigen te worden maar ook hun gemoedsrust verstoord zien, omdat ze een element uit hun zieleleven willen elimineren, dat behalve metaphysisch ook psychologisch in een onafwendbare aanwezigheid gegeven is. Men dient dit element niet koste wat kost te ontlopen, maar er bij wijze van spreken dagelijks rekening mee te houden. Donne adviseert: „Maak U bij het slapen gaan met de dood vertrouwd", wat niet zo moeilijk moet zijn als het gezegde „dormir c'est mourir un peu" waarheid bevat. Deze zegswijze is een variatie op „partir c'est mourir un peu" en ligt in dezelfde sfeer als men aan partir de betekenis toekent van vertrekken uit de lichtovergoten dingen van de dag, anders uitgedrukt: het loslaten van de bewustzijnsinhouden welke uiteraard bij de waaktoestand behoren en de onwillekeurige overgave aan indrukken van het onbewuste tijdens de slaapdroom. Ook de dood is een overgang uit een bepaald bewustzijn in een ander, van een bepaalde voorstelling, die wij van de wereld en van ons zelf hebben, in een andere voorstelling. „Het is (schrijft Tolstoi in zijn Dagboek) als bij de wisseling der décors bij het theater. In het ogenblik van overgang ziet men, dat wij voor werkelijkheid hielden wat slechts voorstelling was. Gedurende die overgang ziet of voelt men althans het wezenlijke. Dat maakt het ogenblik van het sterven belangrijk en kostbaar."

Partir c'est mourir un peu, geldt te meer in de nacht van oud-op-nieuw, omdat men dan een geheel jaar achter zich laat.

De mens die aan de onsterfelijkheid gelooft, moet op het ondermaanse een onsterfelijk leven leiden, dat wil zeggen, leven niet in zichzelf en voor zichzelf, maar in God en voor God (Tolstoi), en dat wil dus ook zeggen: met het oog gericht op het Hiernamaals en vertrouwd met de dood op een wijze die afgestemd is op de eigen levenslap en persoonlijke omstandigheden. Zodoende wordt het mogelijk in onze woelige, Godvergeten tijd een innerlijk evenwicht te handhaven, en alleen vanuit deze levenshouding is men bij machte aan de stervende medemens de hulp te bieden die hij behoeft.

Twee minuten voor de rust

Spelbeeld uit de onlangs voor de Nederlandse competitie gespeelde voetbalwedstrijd H.V.C. — Ajax, die door de hoofdstedelingen met 0-3 werd gewonnen. Als moddermannen weerden Ajax-keeper v. Drecht en back v. Mourik zich in het doel om dit schoon te houden. Zonderlinge figuren ontstonden op deze wijze twee minuten voor de rust.

Reuzen van de Amerikaanse vloot

Een luchtfoto van de haven van Newport News, waarop twee van Amerika's machtigste schepen zichtbaar zijn. Rechts zien we n.l. het super-passagiersschip „United States" en links het nieuwe en enorme vliegtuigmoederschip „Forrestal". De bovenbouw van het laatste schip is in verband met een verbouwing „even" zeven meter opzij geschoven....

Paus niet bij zegening der 26 lammeren op Sint Anna

Rome. — Z.H. de Paus, die nog steeds onder dokterscontrôle is en op last van zijn geneesheren geen vermoeide ceremonies mag meemaken, was vandaag niet aanwezig, toen ter gelegenheid van het feest van Sint Anna volgens de traditie twee lammeren werden gezegend. Sint Anna was een Romeinse martelares.

Het gebruik is, dat voor de kapel van Sint Jan Lateranen twee lammeren, symbool van de kuisheid, aan de Paus worden gegeven, voordat zij naar het klooster van Sint Cecilia worden gebracht. Vandaag was het een lid van de huishouding van de Heilige Vader, die de lammeren naar het klooster bracht van uit de kerk van Sint Agnes buiten de wallen, waar de dieren gezegend waren.

De nonnen uit het klooster maken van de wol van de lammeren de Pallia, een op een omslagdoek gelijkend kledingsstuk, dat door de Paus en de prelaten wordt gedragen als een teken van hun volle bisschoppelijke waardigheid. De Paus zal de wol op het feest van Sint Pieter en Sint Paul op 2 9Juni zegenen.

De kerk van Sint Agnes buiten de wallen is gebouwd op de plek waar Sint Agnes in het jaar 304 of 305 in de leeftijd van dertien jaar het martelaarschap verwierf.

Gevechtswaarde toegenomen

Wiesbaden. — Het te Wiesbaden, in West-Duitsland, gevestigde hoofdkwartier der Amerikaanse luchtmacht in Europa heeft meegedeeld, dat de gevechtswaarde der in Europa gelegerde Amerikaanse luchtstrijdkrachten in het afgelopen jaar is toegenomen, hetgeen gepaard is gegaan met een sterke vermindering van het aantal ongevallen.

Bevolkingstoename handhaaft zich op een hoog niveau

Génève. — De Wereldgezondheidsorganisatie heeft te Génève statistieken gepubliceerd, over de bevolking in dertig landen in de vijf werelddelen, waaruit blijkt, dat het geboortecijfer na het grote aantal geboorten in de tijd onmiddellijk na de oorlog de neiging heeft zich te stabiliseren. Het aantal sterfgevallen blijft afnemen en de bevolkingstoeneming handhaaft zich op een hoog niveau.

In 1953 had Israël het laagste sterftecijfer in de wereld, namelijk 6,3 op elke duizend inwoners. Dit lage aantal moet worden toegeschreven aan het feit,, dat er naar verhouding veel jonge mensen in Israël wonen.

In Nederland waren in 1953 7,7 sterfgevallen op elke duizend inwoners tegen 7,4 in 1952.

Tokio. — Twee kleine Japanse vrachtschepen zijn in een zware storm bij de Zuidkust van Korea vergaan. Waarschijnlijk zijn alle vijftien opvarenden omgekomen.

Zuiver

Om de mannelijke sport van het boksen zuiver te houden, heeft de Amerikaanse staat Indiana er een nieuwe regel bijgevonden. Geen bokser mag er voortaan zijn harde kunsten in de ring vertonen, indien hij niet voor de aanvang van de wedstrijd heeft gezworen, dat hij geen communist is of ooit geweest is. Het wachten is nu nog op de regel, die boksers verbiedt om rood te bloeden.

Kardinaal Spellman bevindt zich momenteel in Saigon temidden der vluchtelingen. Hij werd er op bijzonder hartelijke wijze begroet.

Minder dan 23-jarige Engelsen slaan hun Italiaanse leeftijdgenoten

Londen. — De landenwedstrijd voor spelers van minder dan 23 jaar tussen Engeland en Italië, die gehouden is op het terrein van Chelsea op Stamford Bridge voor 33.000 toeschouwers, is met 5-1 door de Engelsen gewonnen. Bij de rust hadden zij een 1-0 voorsprong. Het gladde veld, dat onder het winter-zonnetje ontdooide, stelde grote eisen aan balcontrôle en lichaamsbeheersing van de spelers. Aan beide zijden mislukten vele passes en werden kansen gemist, maar de Engelsen pasten zich best aan de terreingesteldheid aan en hun voorhoede werd steeds opgestuwd door de uitstekende middenlinie. Zij ontplooide een snel en doortastend aanvalsspel, dat de Italiaanse defensie voortdurend onder druk zette. De Italiaanse voorwaartsen toonden aardig werk bij de opbouw van offensieven, maar de afwerking was gebrekkig.

New York. — De productie van ruwe olie van de Arabisch-Amerikaanse Petroleummaatschappij in Saoedi-Arabië bedroeg in het afgelopen jaar 347,8 millioen vaten of gemiddeld 953.000 vaten per dag. In de eigen raffinaderij werden 79.8 millioen vaten verwerkt of gemiddeld 218.752 vaten per dag.

FAMOS: om de eer van de sch[ool]

Tweeduizend Amsterdamse scholieren betwisten elkaar de erepalm op gebied van sport en cult[uur]

Paraplue als vlag op het dak

(Van onze Amsterdamse correspondent)

Het aloude en toch wel gezapige Amsterdam is bijna twee weken vervuld geweest van een jaarlijks weerkerend gebeuren, dat voor de buitenwereld louter bestaat uit immense schreeuwpartijen, een bonte verzameling schooldassen en massale stormlopen. In de kerstvacantie bestrijdt de jeugd der middelbare scholen elkaar met een onmiskenbare sportiviteit, doch met een wereldverschrikkend kabaal, hopen chauvinisme en een nimmer aflatende energie. Al deze drukte gaat gedekt onder de titel: FAMOS-tournooi. Dit is een monsterwedstrijd waaraan zo'n tweeduizend jongens en meisjes van middelbare scholen hun hartstochtelijke medewerking verlenen. Zij betwisten elkander de erepalm op de gebieden van sport en cultuur. Maar nog heviger, nog feller is het gevecht langs de lijnen van de geestdriftige schoolgenoten. Hun gedaver doet de gebouwen tot in verre omtrek op hun grondvesten schudden. De yells, de gescandeerde slagzinnen, waarmee de afzonderlijke scholen als de beste en de sterkste worden aangeprezen, zijn gelijk een orkaan: alles moet ervoor wijken. Vi-va Fa-mos, Vi-va Fa-mos.

Het is uniek in de gehele wereld dat alle scholen van een stad, zonder een enkele band of verenigingsvorm, hun beste vertegenwoordigers afvaardigen om zich te meten in behendigheid en verstand. Turnen, schaken, basket- en volleybal zijn de onderdelen wat de sport aangaat; toneel-, pianospelen, eloquentia, tekenen en opstellen maken zijn voor de geestelijk meer begaafden. De opzet van dit tournooi is eigenlijk bedoeld ter bevordering van contact en begrip tussen de scholieren. Zoals op de openingsavond is gezegd: „het gaat minder om de knikkers dan om het spel".

De internationale wijdvertakte jeugdvereniging YMCA heeft vanuit Londen een verslaggever naar Amsterdam gezonden die straks deze Famos-gedachte over de wereld zal verspreiden.

Het klinkt allemaal erg officieel; in de werkelijkheid echter heeft deze ideele zin een aparte vorm gekregen. Een soort beweging zo luidruchtig en stormachtig dat zelfs het spel, waarom alles draait, bijkans vergeten wordt. De jeugd laat ons duidelijk blijken, dat het om de eer van de school gaat. De school, waarop zij vroeger scholden omdat die leraar niet deugt, omdat de discipline zo strak is, etc. Als ze echter nu thuis komen klinkt het: „Vader, het „Ig" is een plaats opgeschoven", of „de 2e Drie-jarige bracht niks van volleybal terecht, we hebben ze in de pan gehakt".

Het festijn dat met de strijd gepaard gaat is grandioos en vertoont een volkomen eigen beeld. Getooid met de schooldas, met spijkerbroeken en petjes trekken ze dagelijks naar de sportzaken. Gedromd, school bij school, in kleurige groepen. Met een reusachtig kabaal van strijdkreten pogen zij de anderen te overstemmen, wat hun natuurlijk nooit lukt, doch de onbeschrijflijke herrie slechts groter maakt. Na afloop van elke krachtmeting wordt er gekrijst, volkomen zinloos en bijna hysterisch. Dit heilige vuur eindigt altijd als een nachtkaars, maar er blijft de bevrediging iets gedaan te hebben. En dit schijnt het enige belangrijke te zijn.

Hoe diep wordt het Christelijke gymnasium benijd, dat in het parmantige bezit is van een misthoorn, met een sirenend en troosteloos schor geluid. Hoe intens is de teleurstelling over de jongen die faalde in de welsprekendheidsproef. Maar zonder rancunes werken ze zichzelf uit de put met de luidkeelse en schallende roep dat die of die school „eraan" moet. Dat laat niemand op zich zitten en tegelijkertijd is de omgeving veranderd in een brallende heksenketel.

Ge begrijpt dat zoiets de echte spelers niet onberoerd laat. Een bedeesd dromertje van een school komt op een avond ineens naar voren en speelt een kunstzinnig stuk muziek op de piano; de knaap, die zijn duim kneusde bij het basketbal, bijt zich grimmig en stilzwijgend naar het einde; bij het schaken tracht iemand met een eenzame koning tegen een overdonderende meerderheid remise te verkrijgen, anderen weigeren met een geijkte remise genoegen te nemen. Waarom? De school, de school eist het. De school is die schreeuwende groep daar, die onstuimig met dassen en vaantjes zwaait.

Iedereen wil zich laten gelden. Ze kunnen niet passief blijven toezien. Om deze reden zijn de lui van het Hervormd Lyceum, gewapend met een enorme paraplue, geverfd in de schoolkleuren, naar het Barlaeusgymnasium getrokken. En langs regenpijpen en vensterlijsten klommen zij naar het dak, waar het regenscherm werd geplant als hadden zij voor 't eerst de Mount Everest bedwongen.

En om wille van de schooleer stalen de knapen van het Christelijk Lyceum de mascotte, een reusachtige teddybeer, van het St. Ignatiuscollege. Dezelfde avond maakte de tournooi-leider officieel bekend: „de beer is los, morgenochtend zullen de Ignatianen in het openbaar wraak nemen". De volgende dag was er op het Museumplein een enorme worsteling van katholieke en protestantse lichamen, onder toezicht van de politie, die ook de popelende en juichende menigte van jongens en meisjes in bedwang moest houden.

Dit grootse festijn, deze spattende levenslust behoort allemaal bij het FAMOS-tournooi. Boven dit alles staat de jeugdleider J. Stigter als stimulator en organisator.

Hij begrijpt deze jeugd in haar groeijaren en weet ermee om te gaan. Keihard en honend is hij soms en toch blijft hij de vriend van de jongelui. Zijn organisatie is wonderbaarlijk perfect. Om de zaak binnen de perken te kunnen houden, **heeft hij dikwijls net zo hard geschreeuwd als de jongens en meisjes bij elkaar.** Maar dan was het ook stil en ze luisterden naar hem als naar hun idool. Het is evenwel geen wonder dat zijn stem zo hees is als de toeter van het Christelijk gymnasium en dat hij voor persmensen en andere nieuwsgierigen geen tijd heeft.

Niettegenstaande alle beschrijvingen van wilde tonelen en krasse prestaties, zal de buitenstaander de juiste sfeer van het tournooi zich niet spoedig kunnen indenken. Wie kan zeggen hoeveel voldoening het geeft als de leraar je goedkeurend toeknikt? Wie weet van die prikkelende eerzucht?

Het is een geluk jong te zijn en dat willen die jongelui vieren.

De beer wordt bevrijd....

Gaat U even mee?

Parijs. — Twee heren, zich uitgevend voor inspecteurs van politie, inviteerden een 35-jarige Libanese juwelier, even mee te gaan naar het hoofdbureau. Zij brachten hem in dat bureau naar een kamer op de vijfde verdieping en verzochten hem even te wachten. De actetas van de juwelier, met juwelen ter waarde van ruim 300.000 francs, namen ze even mee. Toen tegen het einde van de kantoortijd de juwelier, die een uiterst geduldig man bleek te zijn, al het personeel naar huis zag gaan, begon hij toch werkelijk iets argwaan te krijgen. Toen wist hij zijn weg te vinden naar echte inspecteurs van politie, die nu maar eens moeten uitzoeken, hoe het o.a. mogelijk is dat oplichters over een kamer op het hoofdbureau van politie weten te beschikken.

Straaljagers wor[den] gelanceerd als ra[ket]

Baltimore. — De Amerikaanse [...] macht deelt mede, dat zij [...] slaagd is een manier te vin[den] [...] op straaljagers kunnen word[en] [...] ceerd op dezelfde wijze als [...] De benodigde apparatuur is [...] plaatsbaar. Permanente install[atie] [...] niet nodig.

Genoemde installaties zijn op [...] auto's gemonteerd. De [...] wordt door „armen" in [...] stand gebracht en het [...] gebeurt met behulp van [...] cylinders, terwijl de straalmo[tor] [...] volle kracht werken. De sch[...] de inzittende is minder dan die [...] stijging met behulp van een [...]

KLM wil z.g. slecht-weer-radar in superconnie laten inbouwen

Een Russische Armstrong

Moskou. — De bekende Russische jazztrompettist, Eddy Rosner, die volgens de Russen in rangorde onmiddellijk volgt op Louis Armstrong, en wiens naam op de zwarte lijst was gezet, is thans weer volledig gerehabiliteerd.

Rosner heeft een nieuw orkest gevormd dat binnenkort in Moskou concerten zal geven.

Door signaleren van wolken kan remous vermeden worden

's-Gravenhage. — De KLM is met een fabriek in Amerika in contact getreden om in de laatste van de vier „Super Constellations" die nog in bestelling zijn en die zal worden afgeleverd in Februari, een slecht-weer-radar te laten inbouwen. Hiertoe moet de neus van het toestel worden vervangen door een van plastic, waarin een parabolische reflector wordt geplaatst, die aangedreven door een motor, kan ronddraaien.

Er worden impulsen uitgezonden door het toestel; deze weerkaatsen tegen wolken en de zogenaamde echo wordt sterker, naarmate de wolken meer water bevatten. Op een scherm in de stuurhut kan de vlieger dus waarnemen, of er op zijn route onweerswolken aanwezig zijn en hij kan in principe dus om het slechte weer heenvliegen.

Men doet dit thans reeds veelvuldig op grond van de weerraporten, die de „Meteo" aan de bemanning verstrekt, maar het is uiteraard uitgesloten, dat de „Meteo" een zo nauwkeurig beeld kan geven van alle wolken, vooral op grotere afstanden, die het vliegtuig op zijn weg kan ontmoeten.

Bovendien kan in vele gevallen de vlieger zelf als hij eenmaal een onweersfront of een partij onweerswolken nadert of binnenvliegt op grond van zijn visuele waarnemingen de meest aangename doorvliegroute en hoogte bepalen, dan wel er om heen gaan.

Het belangrijke van de slecht-weer-radar is, dat de vlieger dankzij deze installatie enkele tientallen kilometers vooruit kan zien: 120 graden naar links en 120 graden naar rechts. Ook kan de reflector iets naar boven of naar beneden worden gericht, zodat in het laatste geval de radar desgewenst ook gebruikt kan worden voor „terreinverkenning" bij nacht, of indien het vliegtuig zich in- of boven de wolken bevindt. Maar vooral voor het signaleren van wolken is deze inrichting van belang, daar onderzoekingen hebben uitgewezen, dat er een direct verband bestaat tussen de neerslaghoeveelheid en de mate van remous. Het vermijden van remous is het leveren van een bijdrage tot verhoging van het comfort van de passagiers.

De door de K.L.M. bestelde radarinstallatie (die gebouwd wordt door Bendix) zal resultaten kunnen afwerpen, vooral op het gebied van nog grotere dienstregelmaat, omdat de kans bestaat dat de vlieger nu een meer rechtstreeks en toch comfortabel traject kan kiezen. Luchtvaartmaatschappijen zien met grote belangstelling uit naar de rapporten welke de KLM, die als eerste in Europa met slecht-weer-radar begint, zal publiceren.

De export van Fries vee

Leeuwarden. — In het afgelopen jaar is een uitzonderlijk hoog aantal runderen uit Friesland naar het buitenland geëxporteerd. Het waren 9524 stuks, tegen 3754 het jaar tevoren.

Het grootste deel ging naar Italië en daarnaast betrokken 15 andere landen Fries stamboekvee. Naar andere gewesten in Nederland gingen 4041 stuks vee, zodat in totaal niet minder dan 13.565 stuks vee met stamboek papieren Friesland heeft verlaten.

Sneeuwstorm d[oet] Big Ben zwijg[en]

Het vrijwel onmogelijk is [...] Londens beroemde klok, de „Big [Ben]" wiens sonore, vertrouwde slage[n] [...] B.B.C. door de hele wereld wee[r][...] heeft het dezer dagen af moete[n] [...] tegen een jagende sneeuwstorm [...] na vijf meter lange minutenwijzer [...] deze klok, die ondanks oorlog[s] [...] aanvallen" en V-2's nauwkeurig [...] aangaf en die de trots van elk [...] geaarde Londenaar uitmaakt, [...] 03.25 G.M.T. in een ijzige en [...] bare greep van dichtopeen[...] sneeuw gevangen en bijna zes [...] werd het meest karakteristieke [...] van Engeland het zwijgen opge[legd].

Voor zover bekend is het in [het] 96-jarige bestaan van de „Big [Ben]" nog slechts eenmaal voorgekomen [dat] de klok door sneeuw tot zwijgen [werd ge]bracht.

De B.B.C., die jaar op jaar [...] zendingen begint met de forse [...] van de Big Ben, liet het pro[...] „toet-toet-toet"-geluid van Gre[enwich] [...] horen, waarvoor de omroeper [...] de B.B.C. zijn verontschuldiging [uit]sprak.

Tegen 08.00 G.M.T. was men [...] geslaagd de meer dan negen [...] grote wijzerplaat sneeuwvrij [...] ken en om 09.00 was alles [...] weer bij het oude.

Merkwaardige men[sen]

In Ventura (Californië) [...] Harney D. Wilcox, na veroordeeld [...] zijn tot zes maanden gevangenis [...] wegens dronkenschap plus vijf [...] omdat hij dronken in het gerecht [...] arriveerde: „Zulke dingen brengen [...] mens aan de drank."

Picasso heeft een uitnodiging [...] gen om mee te doen aan de me[...] teriële tentoonstelling, die ooit [...] lië is gehouden: „De spaghetti [...] derkunst en literatuur".

DE ENGEL VAN SAN FRANCISCO

door CLARENCE B. KELLAND

(vert. uit het Amerikaans door H. DE GRAAFF)

20

„We kunnen ons hier net zo'n beetje bedruipen, Jed en ik. We houden er niet aan over, maar we leven er van — en daar moet een mens dankbaar voor wezen. Kinderen hebben we niet."

„Wat heerlijk om in je eigen huis te zitten," zei Anneke.

„We hebben het gekocht, toen de huizen hier nog zowat niks waard waren. We hadden het al een paar keer kunnen verkopen, maar wat mij betreft kunnen we nog best even wachten. We hebben een bod van vijftien mille geweigerd, Jed en ik. Van een zekere mijnheer Harpending. We gaan niet onder de twintig mille. Vandaag of morgen komt hij wel over de brug."

„En zou u het verkopen als u twintigduizend dollar kon krijgen?"

„Wis en waarempel. Die Harpending — hij heeft hier links en rechts al van alles opgekocht — nou, die denkt dat hij een langere adem heeft dan wij. We zullen eens zien. Jed en ik zijn zo koppig als ezels."

„Ik hoop dat u uw zin krijgt," zei Anneke, en met een vriendelijke glimlach nam zij afscheid van de vrouw, en verliet met het kleine pakje de winkel.

„Wat had dat nou weer te betekenen?" informeerde Hephzibah.

Anneke lachte vrolijk. „Dat was jouw eerste stap in je loopbaan van mysterieuze vrouw."

„Wie — ik?"

„Hepsie," zei Anneke, terwijl ze haar slanke vingers op haar arm legde, „jij bent de enige persoon ter wereld die ik onvoorwaardelijk vertrouw. Je bent ook de enige van wie ik houd."

„Waarom probeer je me stroop om m'n mond te smeren?" vroeg Hephzibah achterdochtig.

„'t Is geen stroop, Hepsie. Het is de waarheid. En als alles goed gaat, dan zal H. Wattles een veelbesproken persoon in San Francisco worden."

„H. Wattles? Wie is dat nu weer?"

„Hephzibah Wattles. Ben je je achternaam vergeten?"

„Wat ben je eigenlijk met me van plan?" vroeg Hephzibah met een zuur gezicht.

„Niets verkeerds," zei Anneke. „Ik zal je niet de kastanjes uit het vuur laten halen en je vingers voor mij laten branden, Hepsie. Nee, Hepsie, geen kastanjes maar goud!"

„Annie Villard," zei Hephzibah streng, „ik heb nog nooit zo'n uitgerekend mens gezien als jij. Soms maak je me gewoon bang. Je bent jong en knap, maar je handelt niet als een meisje dat jong en knap is. Ik kan je niet doorgronden, maar ik vrees het ergste voor je."

„Ik denk als een man," zei Anneke, „en ik maak plannen als een man. Ik wou dat ik een man was."

„Maar je bent nu eenmaal geen man," zei Hephzibah. „Let op mijn woorden, Annie Villard, de dag zal komen dat je je nek breekt over het feit dat je een vrouw bent."

Anneke balde haar vuist. „Nooit," zei ze grimmig. „Ik wil en ik zal vergeten dat ik een vrouw ben, totdat ik mijn zin heb." Ze ontspande haar vingers en glimlachte innemend. „Morgenochtend, Hepsie, begint H. Wattles haar carrière als raadselachtige zakenvrouwe."

„De hemel sta ons bij," zei Hephzibah somber.

HOOFDSTUK 8

Anneke bleef tot diep in de nacht opzitten, en toen ze eenmaal in bed lag, dacht ze nog na. Geen enkele bijzonderheid sloeg zij over. In grote lijnen had ze haar plan klaar, maar ze controleerde nauwkeurig ieder onderdeel om zich ervan te vergewissen dat er geen geheime gebreken in waren. In de eerste plaats moest zij zorgen, dat zijzelf met geen enkele transactie in verband gebracht werd. Het was van het grootste belang dat Hephzibah Wattles niet herkend werd als H. Wattles op wier naam alle transacties geregistreerd zouden worden. H. Wattles moest een mysterie blijven, een zonderlinge figuur op de achtergrond. Anneke sliep weinig die nacht; haar gedachten namen haar te veel in beslag. Toen zij eindelijk in een lichte sluimer viel, had ze heel haar plan aan een nauwkeurig onderzoek onderworpen. Af en toe krulden haar lippen zich even tot een ironische glimlach. Het was geen plan zoals een man maken zou; het was zo door en door vrouwelijk van opzet en uitvoering, dat ze zeker wist dat geen mens de maker zou achterhalen.

In de ochtenduren, werd ze wakker, baadde zich, waste haar ogen met koud water om de sporen van de doorwaakte uren te verdrijven, en belde Hephzibah, die haar ontbijt op bed bracht.

„Ga zitten, Hepsie," zei ze, en met een ongewekte glimlach vervolgde zij: „Hepsie, je wordt bevorderd van maagd tot weduwe."

Hepsie scheen niets komisch te kunnen ontdekken in deze verklaring, en haar gezicht bleef even strak als tevoren.

„'t Blijft mij hetzelfde," zei ze. „'t Kan mij niet schelen of ik nooit een man gehad heb of dat-ie al dood en begraven is. Zolang-ie me maar niet in de weg kan lopen."

Anneke begon haar plan te ontvouwen. „Vanochtend gaan we weduwekleren voor je kopen," zei ze. „Je laat je inschrijven in het Orient Hotel, waar je iedere week de huur zult betalen voor een kamer die je nooit gebruikt. Op die manier heb je een adres."

„Wroeten — altijd maar wroeten," zei Hephzibah schouderophalend. „Zorg maar dat je niet te ver gaat. Vandaag of morgen staat de politie voor je neus. Maar denk er om — voor dingen die niet mogen ben ik niet thuis. Ik ben een eerlijke vrouw."

„Alle vrouwen zijn eerlijk tot op zekere hoogte," zei Anneke. „Je gezicht zal schuil gaan achter een zwarte sluier. Niemand kent je achternaam. Je bent Hephzibah, mijn dienstbode. Wie zou het iets kunnen schelen wat je achternaam is? Wie zou ooit vermoeden dat je wel eens iets te maken kon hebben met H. Wattles?"

„Ik weet het niet, hoor. In mijn hoofd zou zoiets nooit opkomen."

„Hoeft ook niet. Als je maar precies doet wat ik zeg, zonder een haarbreed van mijn instructies af te wijken."

„Ik vind anders dat het een Christenvrouw niet past, haar gezicht te verstoppen achter een zwart vliegennet en met haar naam te goochelen. Dat past trouwens geen enkele vrouw. Ik kan best tegen een grapje maar het moet niet tegen mijn principes ingaan, want dan wil ik niets meer met je te maken hebben."

(Wordt vervolgd)

Tamme vertoning tussen Jong Holland en R.C.A.

Oranjestad. — Het mocht de kampioen van Aruba niet gelukken van Jong Holland te winnen. De tweede wedstrijd van dit weekeinde werd Zondagmiddag in het Wilhelmina Stadion gespeeld en was minder snel dan die van Zaterdagavond. Het publiek was in groten getale opgekomen. Scheidsrechter Ciriaco Tromp leidde goed.

De elftallen stelden zich na het signaal als volgt op:

R.C.A.: Doel: Loli; achter: Kelly en Vrolijk; midden: Arends, Helder en Boyé; voor: Gonzales, Jacobs, Dirksz, Jansen en Brokke.

Jong Holland: Doel: Paulina; achter: De Lannoy en Nicia; midden: Gosilio, Adoptie en Matrona; voor: Jansen, Bernadina, Cameron, Sleur en Donker.

De eerste helft van de wedstrijd kon geen eerste klasse spel genoemd worden. De combinaties werden slordig opgezet en met de afwerking was het niet beter gesteld. Op een enkele maal na, hadden de beide doelverdedigers niet veel te doen. Het spel leek meer op dat van een mindere klasse.

Hoewel Jansen en Brokke meerdere malen verwarring brachten in de achterhoede van Jong Holland, waren de schoten op het doel merendeels over of er naast.

In de 35e minuut was het Sleur, die met een prachtig schot het R.C.A.-doel in gevaar bracht, doch Tromp wist, ten koste van een corner, redding te brengen. De corner leverde echter niets op. Paulina maakte in de 40e minuut een schot van Jansen onschadelijk. Even vóór het einde van de eerste speelhelft kreeg Sleur een geheide kans om Curaçao de leiding te geven, doch jammerlijk voor zijn club liet hij deze kans onbenut.

Na de rust werd Loli door De Kort vervangen en Dirksz maakte plaats voor Nel Harms. Het spel werd nu veel beter. De combinaties werden beter opgezet, terwijl de afwerking ook beter werd. R.C.A. kwam nu een weinig in de meerderheid en de aanvallen werden menigvuldiger. In de 13e minuut kreeg Harms de bal goed doorgespeeld van Jansen en passeerde de keeper met een pracht schot. Stand 1—0 voor R.C.A.

In de 20e minuut was het Sleur, die, na de back Kelly te zijn gepasseerd, R.C.A.'s doelverdediger geen schijn van kans gaf en de stand op 1—1 bracht.

R.C.A. zette nu alles op alles om de leiding te kunnen nemen. Bijna gelukte dit aan Brokke, doch de doellat bracht redding voor Paulina. Nel Harms probeerde het met een kopbal, doch Paulina was op zijn plaats. Aan de andere zijde zat men evenmin stil en Sleur zette na een flinke loop over, doch Bernadina benutte deze kans niet. Beide partijen vochten om de overwinning, doch als de scheidsrechter voor het einde floot, was de stand onveranderd: 1—1.

Gebed voor welzijn van Aruba

Oranjestad. — Gistermorgen werden de parochianen van de St. Theresiakerk vanaf de kansel gewezen op de toestanden, welke momenteel te San Nicolaas heersen. De Z.E. pastoor De Haas verzocht de parochianen te bidden voor het welzijn van Aruba.

Met Basiroeti begin gemaakt

Oranjestad. — Met de uitvoering van de bouw van de badgelegenheid Basiroeti is door de heer Ch. Neme bereids een begin gemaakt.

Wijziging kiesreglement

Oranjestad. — In de onlangs gehouden commissie vergadering van de Eilandsraad, werd gevraagd te mogen vernemen hoeveel het aantal personen bedraagt, die in 1954 de stemgerechtigde leeftijd heeft bereikt. De M v. A. beantwoordt de diverse vragen, welke gesteld werden.

Het aantal dergenen, die in 1954 de stemgerechtigde leeftijd hebben bereikt en dus voor het eerst aan de verkiezing van de leden van de E.R. zullen kunnen deelnemen, bedraagt 611. Overigens doen zich de volgende wijzigingen in het kiezerskorps voor:

1. wegens vestiging op Aruba zullen voor het eerst op de kiezerslijst worden gebracht 402 kiezers; t.a.v. 114 dezer is het onderzoek, of zij reeds gedurende de voorgeschreven periode in de N.A. woonachtig zijn, nog lopende, aangezien zij uit andere eilandgebieden zijn gekomen;
2. wegens vertrek zullen 665 kiezers van de kiezerslijst worden afgevoerd;
3. wegens overlijden zullen 120 kiezers van de kiezerslijst worden afgevoerd;
4. op de lijst van uitgeslotenen van de uitoefening van het kiesrecht, bedoeld in art. 6 van het Kiesreglement, kwamen in 1954 24 personen voor, die daarop thans niet meer voorkomen en derhalve dit jaar wel hun kiesrecht kunnen uitoefenen;
5. omgekeerd komen thans op de onder 4 bedoelde lijst 39 personen voor, die daarop in 1954 niet voorkwamen, zodat deze personen in 1955 niet van hun kiesrecht gebruik zullen kunnen maken.

De M.v.A. gaat dan uitvoerig in op het stemmen bij volmacht m.b.t. personen, die op de dag van de verkiezing in het hospitaal zijn opgenomen.

Eilandgebied geeft ASU grote bijdrage

Oranjestad. — Het Bestuurscollege heeft voorgesteld om de A.S.U. een bedrag van f 20.000,— te garanderen in de kosten van uitzending van een ploeg Arubaanse sportlieden naar de Pan-Amerikaanse Spelen, welke dit jaar te Mexico City zullen worden gehouden. en wel naar reden van f 800,— per speler of official van Aruba, die meegaat. Op de begroting zal daardoor de post van onvoorziene uitgaven met ditzelfde bedrag worden verlaagd.

Agenda

De Veer Theater
„Alice in wonderland"

Rialto:
„Hold that line"

Cinelandia:
„Ride the Man down"

Principal:
„Androcles and the Lion"

Aurora
„White Witch Doctor"

APOTHEKEN
Oranjestad: „Botica Aruba"
San Nicolaas: „Apotheek Centraal"

POSTSLUITING naar:
Bonaire: Maand. Woensd. 16.00 uur. Woensd, Vrijd. 9.00 uur Zaterd. 11.30 en 16.30 uur.
Bovenwinden: Woensd. 16.00 uur
Europa: Maand. Donderd. Zaterd. 16.00 uur, Vrijd, 9.00 uur.
Miami: Woensd. Vrijd. 16.00 uur
Zaterdag 16.00 uur.
Suriname Dinsd. Zaterd. 16.00 uur.
Venezuela: Maand. 14.30, Dinsd. Don-. Zaterd. 15.00 uur.

Burgerlijke stand

Oranjestad.

30 Dec.: zoon van Th. Richardson en E.M. Doncker; dochter van G.C. Blenman en A.H. Gumbs. 31 Dec. dochter van F.V. Lacle en R. de Mey. 1 Jan. zoon van D.M. Blijden en V.J. Levenston; zoon van O.L. Thompson en A.L. Cannegieter. 2 Jan. dochter van B. Th. Flanders en I.A. Phillips. 3 Jan. dochter van M. Ch. Hassell; zoon van J.L. Walters en C.H. Lacle; dochter van M.I. Albertus en D.A. Anthony; dochter van D. Duncan. 4 Jan. dochter van J.M. Solano en F.A. Garcia; zoon van I.B. Harreman; 5 Jan. zoon van N.F. Jansen en F.L. Lake; dochter van M.J. L. Donker en O.Y. Labega; zoon van G.J.M. Richardson en A.M. Leonard; zoon van A.E. Brown en S.C. Daniel. 6 Jan. dochter van N. Tromp en A. Ras; Twee dochters van V.P. Giraud en M. Massena. 7 Jan. dochter van H. E. Orman en C. de S. Semeleer; zoon van J. S. Martineau en M.A.E. Ryan; zoon van H. Almary en B. van der Linde. 8 Jan. dochter van P. en F.P. Lacle; dochter van A.H.A. de Meer en G. Dolk; dochter van E. Williams; zoon van A.A. Spanner en P.A. Jackson. 9 Jan. dochter van T.I. Tromp. 9 Jan. dochter van H.W. Williams en R.S. Edwards; dochter van B.F. Tromp en S.M. Semerel; dochter van M.O. Barry en H.C. Lake. 10 Jan. zoon van N. Colina en R. Henriquez; dochter van H.Ch. Everduin en A.S. Molly; dochter van J. Everon en E. Brete. 11 Jan. dochter van M. Croes en E. Wever. 12 Jan. zoon van J. Aarts en A.G. Hasperhoven; dochter van E.M. Bouwer en H.F. Ritfeld; dochter van R. Wever. 13 Jan. dochter van B. Roos en A. de Mei. zoon van W.A.Ph. Willemsberg en O.J. Hodge; zoon van A. Croes en C. Werleman. 14 Jan. zoon van J.W.M. Degen en A.J.A. Wellink.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

(Buiten verantwoordelijkheid der Red.)

Onze kinderen in gevaar

Op een eerlijke manier tracht ik te San Nicolaas mijn brood te verdienen. Terwille van die broodwinning moet ik met m'n vrouw en kinderen te San Nicolaas wonen. Doch het schijnt, dat men het wonen te San Nicolaas voor een net gezin onmogelijk wil maken.

Wij, Arubanen, hebben de hulp van vreemdelingen nog nodig. Dat moeten wij ruiterlijk erkennen. Maar spaar ons voor vreemdelingen, die onze kinderen bedreigen en onze gezinnen verwoesten.

Wij zijn nu zelfstandig geworden en baas in eigen huis. Men spreekt over een nieuw tijdperk voor ons eiland. Maar als het begin van dat nieuwe tijdperk zó is, heb ik er niet veel vertrouwen in. Laten onze volksvertegenwoordigers nu eens spreken en daadwerkelijk opkomen voor het wel en wee van onze Arubaanse huisgezinnen. Met hen ben ik een voorstander van het toerisme. Maar ik kan geen voorstander zijn van een toerisme, dat levensgevaarlijk is voor mijn kinderen.

En zo denken veel Arubaanse ouders er over.

Een Arubaans huisvader

De oorzaak der golfstroom

Men overweegt om binnen niet al te lange tijd een electronische rekenmachine aan het werk te zien, waarmede men dan hoopt een oplossing te vinden voor het probleem hoe de golfstroom ontstaat. Hiertoe gaat men uit van het model, dat onze oceaan voorstelt, doch dan zonder de typische stroming erin. Vervolgens tracht men door de juiste formules in de rekenmachine te stoppen te bewijzen, dat in deze watermassa een scherp begrensde stroom moet ontstaan. Indien het model en de formules correct zijn, kan men uit de verkregen resultaten zich een beeld vormen van dit merkwaardig verschijnsel. Tegelijk krijgt men hierdoor een diepere kennis van de atmosferische verschijnselen, want ook in de hogere luchtlagen treft men een jetstroom aan, met snelheden tot 500 kilometer per uur, die in veel opzichten vergelijkbaar is met de golfstroom. In het laatste geval manifesteren zich eventuele veranderingen veel sneller.

Voor beide systemen schijnt er een voorkeursrichting te bestaan van het Oosten naar het Westen. Een betere détailkennis van de luchtstromingen zou piloten in staat stellen bij voorkomende gelegenheden van deze stormen te profiteren.

Washington. — De commissie voor de buitenlandse betrekkingen van de Amerikaanse Senaat heeft met overweldigende meerderheid het Zuidoost-aziatische verdedigingsverdrag goedgekeurd.

Keulen. — De Canadese regering heeft de Westduitse minister van economische zaken, Ludwig Erhard, uitgenodig om de achtste internationale Jaarbeurs te Toronto, die van 30 Mei tot 10 Juni gehouden wordt, te openen.

Geslaagde schermdemonstratie in Centro Antillano

Willemstad. — Zondagmorgen half elf werd er in Centro Antillano door de hier gevestigde schermleraar, de Heer A.F. Hoevers, een uiteenzetting gegeven over het schermen. Vele dames waren bijeengekomen om zich te laten voorlichten over de schermpsport. De heer Hoevers begon te vertellen dat het schermen niet in een korte tijd kan worden geleerd, zodat de dames niet moeten verwachten dat ze na een paar maanden al aan wedstrijden kunnen meedoen. Ter bemoediging voegde hij hieraan toe dat er misschien enkelen zullen zijn die al na 9 maanden of een jaar in staat zijn behoorlijke partijen te trekken.

Nadat de heer Hoevers enige uitleg had gegeven over het ontstaan van de schermsport deelde hij mede, dat hij Mevr. Groot en Mej. Secrève bereid heeft gevonden aan deze demonstatie mede te werken.

De heer Hoevers vertelde verder, dat bovenvermelde dames ervaren schermsters zijn en thans ook aangewezen zijn om de Nederlandse Antillen op 5 en 6 Februari a.s. te Caracas in Venezuela te vertegenwoordigen. Beiden zijn reeds eerder uitgekomen tegen de Venezolanen. Mej. A. Secrève was tevens meervoudig kampioene van Nederland en heeft ook diverse malen meegedaan aan wedstrijden om het Wereldkampioenschap.

Hierna begon de heer Hoevers een les te geven aan Mevr. Groot, gevolgd door Mej. Secrève. Na afloop hiervan dankte de heer Nieuw van Centro Antillano de heer Hoevers en de beide dames voor de demonstratie en deelde mede, dat de dames reeds volgende week Zondag zullen beginnen met de lessen.

Mej. Secreve en Mevr. Groot schermden daarna nog een partij, waarmede deze geslaagde demonstratie werd beëindigd.

Van de heer Nieuw vernamen wij verder nog, dat waarschijnlijk bezonnen zal worden met 20 dames, hetgeen een behoorlijk aantal is voor de pas opgerichte schermvereniging.

Het is een verheugend feit, dat thans weer een aantal Antilliaanse dames zich interesseren voor de schermsport.

Dit zal t.z.t. de reeds schermende dames ten goede komen.

Wij wensen de heer Nieuw van Centro Antillano en de heer Hoevers, alsmede de dames veel succes.

New Delhi. — India en Roemenië hebben besloten diplomatieke betrekkingen aan te knopen en gezanten uit te wisselen.

Marine bevordering

's Gravenhage. — Met ingang van 1 Februari is de luitenant-ter-zee der eerste klasse vlieger waarnemer, G. F. Venema bevorderd tot kapitein luitenant-ter-zee vlieger waarnemer. Venema is thans hoofd van de vliegdienst van het marinevliegkamp Valkenburg en hij zal thans de nieuwe functie van chef staf van de commandant van de marineluchtvaartdienst Nederland krijgen.

Ook daar......

Bern. — De Zwitserse autoriteiten hebben het liften van militairen in uniform verboden, daar zij het onwaardig achten voor Zwitserse militairen langs de weg te staan om burgers een lift te vragen.

Tanden

De bijna legendarisch Mae West (61) treedt op het ogenblik op in een New Yorkse nachtclub, waar het publiek elke avond storm loopt om Mae (en de negen slechts in een ledendoekje gekleede gespierde mannen, die, met haar optreden) te aanschouwen. Zegt Mae: „Ik ben in perfecte vorm, Ik doe veel gymnastiek. En mijn tanden zijn zo mooi, dat iedereen denkt, dat ze vals zijn. En weet je waarom? Omdat ik ze verzorg. Ik poets ze de hele dag. Soms kan ik nauwelijks wachten op het ogenblik, dat ik naar de badkamer kan gaan om mijn tanden eens lekker te poetsen."

Mexicostad. — Tussen San Miguel de Camargo en Valadeces in Noord-Mexico is een auto met ingenieurs en employé's van de Mexicaanse oliemaatschappij door een trein gegrepen, waarbij acht doden vielen en drie personen werden gewond.

Vice voorzitter Surinaamse Staten met ontslag

Paramaribo. — De ondervoorzitter van de Staten van Suriname, de heer P. Kolader, heeft, zijn ontslag ingediend als waarnemend voorzitter en is tevens uit de NPS getreden. Hij nam sedert het aftreden van de heer Bergen de functie van voorzitter van de Staten waar. De heer Kolader motiveerde zijn besluit met de mededeling dat hij zich niet kan verenigen met het jongste optreden van de Staten, waarbij de geroyeerde NPS-ers en de heer Karamat Ali door de meerderheid in de Staten uit de Statencommissies werden gezet. De voorzittershamer gaat nu over op het oudste lid, de heer H. van Ommeren, die de vergadering zal moeten uitschrijven voor een voorzitter en een ondervoorzitter.

Statenlid veroordeeld

Paramaribo. — Het Statenlid J. Rens (N.P.S.) is veroordeeld tot een geldboete van f 10,— wegens het scheuren van een hemd van het Statenlid D. Findlay tijdens een heftig gebat in de Statenzaal op 6 September. Het was tijdens een schorsing van een warm gelopen vergadering gebeurd. De heer Rens zeide voor de rechter de heer Findlay naar de koffiekamer te hebben willen krijgen om hem een paar klappen toe te dienen. Het was niet zijn bedoeling geweest het hemd te scheuren en hij zou graag voor de rechter hebben gestaan, nadat hij de klappen had toegediend.

In Caracas zijn bekeuringen taboe

Caracas. — Niet helemaal zonder een gevoel van trots vermeldt de „Caracas Journal", dat sinds de nieuwe verkeersvoorschriften in Caracas in werking zijn getreden, waarbij voetgangers bij overtreding met boeten worden bedreigd, geen enkel procès-verbaal is opgemaakt. Men houdt zich stipt aan de verkeerssignalen en loopt mooi binnen de gele strepen, die zijn aangebracht. Als tegenprestatie voor deze blijk van samenwerking zal de Carakeinse verkeerspolitie thans trachten de trottoirs voor voetgangers vrij te houden. Zo zal het voortaan aan venters verboden zijn hun waren op trottoirs uit te stallen. Bovendien wordt van auto's en vrachtwagens verondersteld, dat zij er niet parkeren.

Japanse machine fabriek naar Caracas?

Caracas. — Volgens voorlopige mededelingen van de hoofd-ingenieur der Japanse machinefabriek „Mitaya & Co. Ltd.", Tokuzo Namikawa, zou zijn firma ernstig overwegen, een grote machinefabriek in Venezuela op te richten, welke voorlopig nog met aangevoerde materialen zal werken doch later, zodra de staal-industrie een feit zal zijn geworden, het grootste deel der grondstoffen uit het land zelf zal betrekken. Behalve staalconstructies zou men eveneens tractoren, grondverzetmachines, motoren, e.d. gaan produceren.

Comp. V. de Navegación krijgt nieuw bestuur

Caracas. — De raad van directeuren van de Compañía Venezolana de Navegación is in zijn geheel afgetreden. Er zal een nieuwe raad van bestuur worden aangesteld na een reorganisatie van het bedrijf. De vermoedelijke nieuwe voorzitter van de raad zal zijn kapitein Remigio Elías Pérez, de huidige president van het Nationaal Instituut voor de kanalisatie.

Suikercultures doen het best

Caracas. — De Nederlander dr. C. van Dillewijn die, zoals bekend, de Venezolaanse Regering van advies dient met betrekking tot de suikercultuur, verklaarde kortgeleden dat hij goede hoop had, de gemiddelde suikerproductie in tien jaar tijds van het huidige niveau van 4 ton per HA te kunnen opvoeren tot 12 ton per HA. Hij was zeer te spreken over de hulp en medewerking die hij van alle zijden mocht ontvangen; hierdoor was het mogelijk om op vele plaatsen tegelijk de suikerrietverbouwers op de hoogte te brengen van de laatste verbeteringen en methoden op dit gebid. Tevens worden proeven in het groot met kunstmest genomen en de resultaten hiervan verwacht men reeds bij de eerstvolgende campagne.

Amerikaanse deelname in papierfabriek

Caracas. — De firma „C.A. Venezolana de Pulpa y Papel" welke zoals bekend de oprichting van een papierfabriek beoogt waarbij als gedeelte der grondstoffen de ampas van de plaatselijke suikerfabriek zal worden gebruikt, heeft thans een contract gesloten met twee Amerikaanse technici, de heren C. Dana McCoy en Burleigh Hutchins, waarvan de eerstgenoemde Directeur-buitenland is van „The Rust Engineering CO" te Pittsburgh. Hun werd opgedragen, een volledig uitgewerkt voorstel in te dienen waarbij uiteraard ten nauwste zal worden samengewerkt met de plaatselijke adviseurs van de op te richten fabriek, de heren Francisco Mendoza, Salvador Larrazàbal en dr. Henrique Thielen.

Witte flessen van Nederlands zand

Caracas. — De „Fabrica Nacional de Vidrio C.A." te Maiquetia kondigt aan, dat zij vanaf begin December 1954 in staat zal zijn, flessen van wit glas te fabriceren voor wijnen, likeuren en koolzuurhoudende dranken. Voor dit doel werd 4100 ton Nderlands zand aangevoerd daar het plaatselijke zand te ijzerhoudend is en daardoor alleen in aanmerking komt voor fabricage van groen en bruin glas. De flessen worden verpakt in speciale kartonnen dozen die eveneens in Venezuela worden vervaardigd.

Trein-ongeval in Birmingham

Birmingham. — Te Sutton nabij Birmingham in Midden-Engeland is een expres-trein ontspoord. Vele passagiers zouden tussen de wrakstukken bekneld zijn geraakt. De trein was op weg van York naar Bristol. Er zouden 12 personen gedood zijn.

„Los Tigres" en „Chicago" zorgen voor interessante baseball-wedstrijd

Willemstad. — De door de plaatselijke Baseballbond aangekondigde wedstrijden voor Zaterdag en Zondag jl. tussen Aruba en Curaçao, konden vanwege onvoorziene omstandigheden geen doorgang meer vinden. In de plaats hiervan kregen de honkballiefhebbers niettemin toch een krachtmeting te zien tussen de tweede-klassers van Los Tigres en Chicago, waarmede zij hun ledige Zondagmorgen konden wegstaren. De wedstrijd stond niet op een bepaald hoog peil, doch desalniettemin viel er zo nu en dan toch met volle teugen te genieten van prachtig spel van enkele zeer prominente figuren. Vooral aan slag waren beide negentallen zeer gevaarlijk te noemen, getuigen de 22 onhoudbare slagen, waarvan de Kintjan-bewoners er 14 voor hun rekening namen.

De werper van Los Tigres, Leyde, begon zeer zwak en al gauw haalde hij zichzelf een hoop moeilijkheden op de hals, toen hij de drie honken liet bezetten. Hiervan maakte Chicago gretig gebruik van om de score te openen met 2—0 in haar voordeel.

Doch haar vreugde was van zeer korte duur, want in de 3e inning scheen het alsof Los Tigres uit haar roes werd gewekt door een magische hand. Alle honken werd toen door haar bezet met twee spelers „down" en de werper van Chicago, Piña, deed er nog schepje op, toen hij door 4 wijdballen de slagman aan een honk hielp en hiermede tevens een geforceerd tegenpunt weggaf. Op een honkslag van Wilson werden er nog 2 punten gescoord, terwijl de gevaarlijke Dorsett ook niet achter wilde blijven en sloeg op zijn beurt ook twee mannen over 't thuishonk heen. En zo bleef 't steeds maar doorgaan. Elke opworp van Piña werd direct door de slagmannen met ferme slagen in het veld teruggezonden, totdat op het laatst, toen eindelijk de 3e uit gevallen was, L.T. alles bij elkaar genomen eventjes 7 punten wist te scoren. Intussen werd werper Piña vervangen door Mauro Hernandez.

Chicago in haar slagbeurt, wist het niet verder te brengen dan slechts twee keren toe de thuisplaat te vinden, waarmede de stand op 7—4 kwam te staan in het voordeel van de „Tijgers" van Kintjan.

In de 6e inning sloeg Obispo van Chicago met een driehonkslag 2 makkers naar binnen. Het 3e punt kwam op een tweehonkslag van een der Pibeide kansen zegge en schrijve 4 Piñas, beide kanten zegge en schryve 4 Piñas, opgesteld, waarvan Chicago er 3 van gebruikte. Ook waren er 2 Wilsons en 2 Lakes. Met Shakespeare hebben wij voor een ogenblik bij ons zelf gedacht: „What's in a name?") Het 4e tegenpunt voor Chicago kwam alweer van de hand van een andere Piña, waarmede hij de stand op gelijke voeten bracht: 8—8.

In deze inning werd de „wild" geworden werper van Los Tigres, Leyde, zeer wijselijk door Mauricio Richardson vervangen, die de slagmannen van Chicago geen enkele kans gaf om er bovenop te komen.

In de 8e inning ging Los Tigres weer van zich spreken. Het scheen alsof haar slagmannen weer de smaak te pakken kregen en duchtig met het slaghout omsprongen. Vooral Dorsett blonk hierin uit met zijn enorme thuisslag over het middenveld heen, waarbij twee honklopers de weg geplaveid vonden om op hun gmak naar binnen te komen wandelen. Alles bij elkaar genomen werd tot 6 keer gescoord: 14—8.

En in de 9e en laatste inning maakte Los Tigres aan alle twijfel een einde, toen zij weer drie punten rijker werd, waarmede ook het einde kwam met 17—8 voor de Kintjan-jongens.

Eindstand

Los Tigres: 14 honkslagen, 6 fouten en 17 punten; winnende werper Mauricio Richardson.

Chicago: 8 honkslagen, 2 fouten en 8 punten; verliezende werper Yoyo Piña.

Naar de Pan-Amerikaanse Spelen

Willemstad. — Naar wij vernemen zal de ploeg sportfiguren die gaat deelnemen aan de Panamerikaanse Spelen, welke in Maart te Mexico worden gehouden, op 8 Maart a.s. met twee vliegtuigen van de KLM naar Mexico City vertrekken.

De plaatsen in het tweede toestel, die niet door deelnemers worden bezet, worden ingenomen door enkele supporters. De ploeg keert op 28 Maart a.s. naar Curaçao terug, hopelijk met vele tropheeën.

Parijs. — Premier Mendès-France zal president Tito van Joegoslavië uitnodigen voor een officieel bezoek aan Frankrijk.

Amerika breekt wereldrecords

Columbus. — Tijdens zwemwedstrijden in Columbus in de Amerikaanse staat Ohio zijn twee nieuwe wereldrecords gemaakt. Al Wiggins uit Ohio verbeterde het wereldrecord 100 yards vlinderslag in 56.3 seconden. Het vorig record stond op naam van Len Baarcke (V.S.) met 57.3 seconden, gemaakt op 29 Maart het vorig jaar te Chapel Hill. De estafette-ploeg van de universiteit van Ohio verbeterde voorts het wereldrecord 4 x 100 yards vier zwemwijzen, dat op naam stond van Sovjet-Rusland met 3 min. 52 sec., gemaakt op 9 Maart 1954 te Stockholm.

De studentenploeg noteerde thans 3 min. 48 seconden; de tussentijden luidden: 100 yards rugslag: Yoshi Oyakawa 56,3 seconden; 100 yards schoolslag Ben Ledger 1 min. 6,5 seconden; 100 yards vlinderslag Al Wiggins 56 seconden en 100 yards vrije slag Dick Cleveland 49.2 seconden.

Geen Venezolaanse polo-ploeg naar Curacao

Willemstad. — Toen deze week bekend werd, dat men om aan de Pan-Amerikaanse Spelen mee te mogen doen minstens drie jaar ingezetene van Curaçao moest zijn en niet zoals verwacht werd één jaar, was dit een strop voor o.a. het waterpoloteam. Siem v.d. Ende en Piet Smits kunnen hierdoor niet mee.

De Spelen in Mexico scheppen problemen

De training werd echter enthousiast voortgezet, terwijl ondertussen de keuzecommissie en trainer Henneke zich beraadden over een nieuwe opstelling. Deze werd gevonden en Zondagmorgen in de wekelijkse trainingswedstrijd geprobeerd. Dick v. Vliet, die Curaçao al tweemaal op een dergelijk tournooi vertegenwoordigd heeft werd nu in plaats van als keeper in de achterhoede opgesteld samen met Wim Nieuwenhoff en Herman Hofland, terwijl Piet Duits in de goal gezet werd. Deze achterhoede nu werd Zondag opgesteld tegen een voorhoede bestaande uit Anton Becker, Frans Knieriem en als nieuwe derde man Bart Visser. In een hele vlotte wedstrijd bleek dat deze opstelling zeer gelukkig gekozen was, terwijl de training ook vruchten blijkt te dragen, want het samenspel, de balcontrôle en vooral ook het uithoudingsvermogen was aanzienlijk be[ter] dan in de voorgaande wedstrijden.

Blauw, de ploeg met de officieuse voorhoede wist met 6-4 te zegevieren over Wit. In deze wedstrijd die zeer goed geleid werd door de heer Visser werden de goals voor Blauw gemaakt door: de Jong (2x), Knieriem (2x), Beckers en Visser, terwijl het bij Wit, Tims (3x) en Dammers waren die voor de punten zorgden.

Een nadeel van deze wedstrijden is dat het team niet als een geheel speelt, wat echter moeilijk te ondervangen is daar een gelijkwaardige tegenstander ontbreekt.

De Venezuelaanse poloploeg was daarom voor een lang week-end uitgenodigd en gecombineerd met een zwemfeest zouden er dan ook zeer goede polowedstrijden geweest zijn, het is daarom erg jammer dat Venezuela niet met een ploeg naar Mexico gaat en dus ook geen getrainde ploeg naar Curaçao kan sturen.

Sport op Asiento

Willemstad. — Na al dat „hoge school" voetbal van de afgelopen weken in het Rifstadion waar we hebben kunnen genieten van ongeveer het beste wat Zwitserland, Oostenrijk, Joegoslavië en Zuid-Amerika te „exporteren" hebben op de voetbalmarkt, togen wij deze Zondagmiddag naar het rustige, onder het rook van de Isla gelegen sportpark van de Sportvereniging „Asiento", om te zien wat er op deze Zondag-zonder-interland-voetbal in de lagere regionen te koop was.

De junioren-wedstrijd tussen Asiento en Vitesse was net geëindigd (1-0 voor de gasten) toen de „hoofd"-wedstrijd Asiento I en Riverside een aanvang nam.

Zoals onze lezers wel weten is de tweede klasser Riverside de bekende sparringpartner van onze nationale ploeg.

De wedstrijd werd over het algemeen in een traag tempo gespeeld. Het spel kon de toeschouwers geen moment boeien en ging na 90 minuten als de bekende nachtkaars uit. Zelfs de half dozijn doelpunten, eerlijk verdeeld 3-3, waren van middelmatig kaliber.

De enige vooruitgang deze Zondagmiddag te constateren is het feit dat Curaçao nu een grasveld rijk is. Tenminste, op enkele kale plekken na, is het Asiento veld bedekt met een mooie „grasmat" (dank zij de regens van de laatste tijd.)

KNVB-uitslagen

Afdeling A: Amsterdam — Excelsior 3-0; Veendam — Emma afgelast; Longa — Go Ahead 3-1; Den Haag — Rotterdam M.V.V. 4-3; Stormvolgels — Roda-Sport 2-5; Zwolse Boys — D.O.S. 1-4; Leeuwarden — N.A.C. afgelast.

Afdeling B: D.W.S. — Sparta afgelast; Elinkwijk — Heerenveen afgelast; Fortuna — E.D.O. 3-0; Rigtersbleek — A.D.O. afgelast; Brabantia — Sittardia 2-2; Heracles — S.V.V. afgelast Wageningen — Willem II afgelast.

Afdeling C: P.S.V. — Alkmaar 4-2; Hermes — Enschedese Boys 1-2; Rapid J.C. — Noad 3-1; Vitesse — N.E.C. afgelast; Haarlem — Limburgia afgelast; Feijenoord — E.B.O.H. 0-1; G.V.A.V. — Blauw Wit afgelast.

Afdeling D: Volewijckers — H.V.C. 0-0; V.V.V.—Be Quick afgelast; R.B.C. — V.S.V. 2-2; D.F.C. — Graafschap 1-2; A.G.O.V. — Eindhoven afgelast; Xerxes — Enschedé 0-2; B.V.V. — Ajax 0-0.

Mulloy geschorst

New York. — De bekende Amerikaanse tennisspeler Gardnar Mulloy is door de Amerikaanse Tennisbond voor zes maanden geschorst wegens knoeierijen met declaraties tijdens het tennistournooi in Miami in 1954. De schorsing is reeds 24 September ingegaan. Op 24 Maart kan Mulloy weer spelen.

Noorse equipe wint Rallye de Monte Carlo

Monte Carlo. — Het Noorse equipe Per Malling-Gunnar Fadum met Sunbeam dat te Oslo is gestart heeft de vijfentwintigste Rallye de Monte Carlo gewonnen.

Het is de eerste maal in de rallye-geschiedenis dat een Noorse ploeg heeft gezegevierd.

Engeland wil industrieen in de kolonien beschermen en ontwikkelen

Génève. — Aan de Algemene Overeenkomst betreffende Tarieven en Handel (G.A.T.T.) zal worden verzocht haar goedkeuring te hechten aan Britse voorstellen om de industrieën in koloniën te beschermen en te ontwikkelen. Naar verluidt heeft de G.A.T.T., die momenteel te Génève bijeenkomt, een speciale werkcommissie ingesteld, die zich zal beraden over deze voorstellen. Deze voorstellen hebben voornamelijk betrekking op de handel in citrus, fruit, suiker en tabak uit West-Indië.

In zijn toespraak op de openingszitting van de G.A.T.T. in November jongstleden verzocht de voorzitter van de British Board of Trade (ministerie van handel), Peter Thorneycroft, toestemming om zich, binnen de perken van de G.A.T.T., afzonderlijk bezig te houden met de moeilijkheden der koloniale uitvoer, in zoverre deze onontbeerlijk is voor de ontwikkeling van industrieën.

Toen hij destijds ter bijwoning van de conferentie van het gemenebest in Londen vertoefde, brak Bustamente, de eerste minister van Jamaica, een lans voor een herziening van het G.A.T.T.-artikel, dat Engeland belette aan koloniale gebieden de helpende hand te reiken vanwege het verbod om voorkeursprijzen te betalen voor koloniale producten.

Het is niet te verwachten, dat de Britse voorstellen, die tot dusver niet openbaar zijn gemaakt, een ingrijpende herziening van het betreffende artikel inhouden, maar wel beogen zij een zodanige herziening, dat Engeland de ontwikkeling der koloniale gebieden zal kunnen helpen, met de nadruk op een verhoging van de uitvoer van koloniale producten.

G. M. C. schrijft aandelen uitgifte uit

Washington. — General Motors gaat over tot een uitgifte van 4.385.000 nieuwe aandelen waarvan de opbrengst zal worden gebruikt voor de financiëring van haar omvangrijke uitbreidingsprogramma. De maatschappij hoopt hierdoor een bedrag van 325.000.00 dollar bijeen te brengen voor het uitbreidingsprogramma welke 1,5 milliard dollar zal kosten.

Yaracuy te water gelaten

Schiedam. — Zaterdag liet de echtgenote van de ambassadeur van Venezuela in Nederland, mevrouw Consuelo Dagnino, op de werf Gusto te Schiedam het m.s. „Yaracuy" te water, nadat de havenaalmoezenier van Rotterdam, pater C. van de Burgh, de gebruikelijke gebeden en zegening had verricht. Terwijl de muziekvereniging „Gusto" de Venezolaanse en Nederlandse volksliederen speelde, gleed de „Yaracuy" feilloos te water. Hierna hield de directeur mr H. Smulders in het Spaans een toespraak. Hij zeide o.a. er trots op te zijn, dat de werf Gusto in het verband van de Industriële Handelscombinatie „Holland" door deze opdracht kan medewerken aan de modernisering van de Venezolaanse handelsvloot, hetgeen voor de opdrachtgevers nodig was, die alleen met moderne en economische schepen de concurrentie het hoofd kunnen bieden. Hij overhandigde aan mevrouw Dagnino als aandenken een gouden armbandhorloge en eindigde met een dronk op de Venezolaanse Scheepvaartmaatschappij, op de groei van de Venezolaanse handelsvloot en op de voorspoed van de republiek Venezuela.

„Mando" verloren

Londen. — Het 7.176 ton metende Panamese schip „Mando", dat Vrijdag ter hoogte van de ten Zuidwesten van Engeland gelegen Scilly-eilanden aan de grond is gelopen, moet als verloren worden beschouwd. De bemanning van 25 koppen is gered. De „Mando" was met een lading steenkool uit een Britse haven naar Rotterdam vertrokken.

STATEN VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Vergadering op Maandag, de 24ste Januari 1955, des avonds 8.15 uur.

Te behandelen onderwerpen:

1. Ingekomen stukken.
2. Adviezen van Commissies.
3. Ontwerp-landsverordening tot wijziging van het nadelig saldo van de begroting van het eilandgebied Bonaire voor het dienstjaar 1954 (1954—1955—3; 1953—1954—81).
4. Ontwerp-landsverordening tot wijziging van het Kiesreglement Eilandsraden Bonaire en Bovenwindse Eilanden (P.B. 1951, no. 42) (1954—1955—48).
5. Ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Overgangsregeling Rechtspositie Personeel (P.B. 1953, no. 12) (1954—1955—15; 1953—1954—90).
6. Ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Verordening van de 20ste April 1932 (P.B. 1932, no. 46), houdende enige regelingen van burgerrechtelijke aard bij botsing, aan- of overrijding met motorrijtuigen en houdende regeling van de ontzegging van de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen (1954—1955—5; 1953—1954—78).
7. Ontwerp-landsverordening houdende bepalingen ter bestrijding van de gele koorts mug (1954—1955—35; 1953—1954—59).
8. Ontwerp-landsverordening tot wijziging van het Wetboek van Strafvordering voor Curaçao (P.B. 1914, no. 21) zoals nader gewijzigd en van de Verordening van 21 October 1921 tot regeling van het toezicht op krankzinnigen (P.B. 1922, no. 14) zoals nader gewijzigd (1954—1955—6; 1953—1954—50).

De Griffier,
VAN WEEL

BEURS CARACAS

Transacties:

380 acciones Electricidad de Caracas	163
100 acciones Electricidad de Caracas	162
325 acciones Barvensa ordinarias	21df.
10 acciones Venezolana de Tabaco	238
18 acciones Banco Industrial	865
1 acción Banco de Venezuela	12.000
62 acciones Venezolana de Cemento	260
352 acciones Cerveceria Caracas	235
Bs. 20.000 Banco Obrero céd. hip.	83
Bs. 5.000 Banco Obrero céd. hip.	90
Bs. 6.000 Centro Simón Bolívar 2a emisión	92,50

Noteringen:

Banco Central	—	63
Banco Unión 60% pag.	700	—
Banco Industrial	—	865
Banco Caracas	11.600	—
Banco Comercial de Maracaibo	—	190
Banco Maracaibo total pag.	290	—
Bolsa de Caracas, 40% pag.	1.200	3.000
Venezolana de Tabaco	240	—
Electricidad Caracas	—	163
Electricidad Caracas, (bonos A)	—	101
Fundamental Investors	43.25	48.75
Cervecería Caracas	235	245
Cerveceria Zulia	—	219
Cerveceria Maiquetia	—	180
Celanese ordinarias	28	30
Celanese preferidas	790	805
Coca-Cola	165	170
Venezuela de Cemento	250	260
Cerveceria La Llanera	21	—
Central Santa Epifania	70	100
Perforación preferidas	90	94
Perforación ordinarias	28	34
U. Science Funds	28,25	31,75
Cemento Carabobo	—	235
Barvensa comunes	20	23
Barvensa preferidas	—	93
Banco Obrero, Céd. Hipotecarias	88	90
Centro Simón Bolivar, 1a Emisión	93,50	—
Centro Simón Bolivar, 2a Emisión	92,50	—
Centro Simón Bolivar, 3a Emisión	90	—
Centro Simón Bolivar, 4a Emisión	88	—
Centro Simón Bolivar, 5a emisión	85	—
Centro Simón Bolivar, 6a Emisión	84	—
Centro Simón Bolivar, 7a emisión	84	86,50

Emmastad

Telegram Afdeling:
Van 05.30 — 23.30 kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 05.30 J.N.F. Jung tel. 3209

Personeel Afdeling:

Vanaf heden 12.00 t.m. Zaterdag 29 Jan. 12.00 W. N. G. Broug, tel. 3072 en 2844 Hotel Negropont.

B. g. g. nadere inlichtingen bij M. B. Lansink, tel. 4500 of tel 2400.

Materialen Afdeling:
P. Berend. tel. 3416

C.S.M.

Rederij:
F. R. van Rosevelt tel. 2440

Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 23.00 Kantoor tel. 2458 /2551
Van 18.00 — 19.00 en van 23.00 — 07.30 V. Punt tel. 2269.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m.)

17.50 Kinderuitzending.
17.15 Apéritief
17.30 Gramophoonplaten
17.45 Cumpleaños Feliz
18.15 Boletin di Noticia
18.30 Nieuws
18.45 After dinner
19.00 Voor het slapen gaan
19.10 Parada deportiva.
19.30 Wat de handel biedt
20.30 Programma Antillana.
21.00 Noord-Amerikaanse hitparade
21.30 Buitenlands weekoverzicht
21.45 Edmundo Ros en zijn Orkest.
22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)

18.00 Duitse wijsjes
18.15 Hollands kwartiertje
18.30 Antillaanse muziek
18.45 Noord-Amerikaanse muziek
19.00 Met de jarigen
19.30 Hoorspel „Un amor frente al destino.
19.45 Gevarieerde muziek
20.10 Sport.
20.20 Programa varia
20.30 Hoorspel frente al pecado de ayer
20.45 Gevarieerde programma
22.00 Sluiting.

KELKBOOM

17.30 La hora del bolero
18.00 „Alle hens"
18.15 Voor de jarigen
18.30 Dinermuziek
19.00 Nieuws
19.15 Muziek
19.45 Nieuws.
20.00 Muziek
20.15 El pecado de ayer
20.30 Muziek
21.00 Peticiones
21.30 Muziek
22.00 Sluiting.

AVROS (19 m.)

17.00 Linda's Eerste Liefde,
17.15 Advertenties
17.30 Heinekens biri, Wrokoman prisiri
17.45 Populaire melodieën
18.00 Hersengymnastiek
18.45 Nieuws
19.00 „Gezondheidsgids"
19.30 Verzoekprogramma
19.45 Hoe zit dat?
20.00 Advertenties
20.30 Liederen voor Mannenkoor
20.55 Nieuws
21.00 Sluiting

P.C.J.

18.37 Nederlandse orkesten.
19.00 Nieuws.
18,17 Met het Pierement op stap.
19.31 Reportage.
19.36 Zwart op Wit".
19.39 The Dutch Swing College Band.
19.54 Sport journaal.
20.09 Intermezzo.
20.13 Praatje uit Berlijn.
20.15 Persoverzicht.
20.20 Voor de West
20.51 Nieuws
20.55 Avondgebed:
20.58 Sluiting.

De Avonturen van ERIC DE NOORMAN

10-27. „Wees niet bevreesd, moeder!" zegt Allan met gesmoorde stem en hij zet zich neer op een laag bankje aan haar voeten. „Ik ben gekomen om afscheid te nemen, om U nog eenmaal te zien en om U te zeggen......" Zijn stem stokt en er komen tranen in zijn ogen.........

„Ik ben immers een lafaard?" stoot hij uit. „Doch ik laat mij niet verstoten. Ik zal gaan!" Hij lacht zenuwachtig.

De Vrouwe schudt het hoofd en kijkt bewogen op haar zoon neer. „Neen", zegt ze liefdevol. „Een lafaard zijt ge niet. Gij zijt immers hierheen gekomen, waar het gevaar U zoekt?"

„Ik kom voor U!" zegt de knaap fel. „Ik hoor niet bij de Heruli. Ik ben te slap nietwaar? Ik kan niet eens een hert schieten......... Bah! Ik wens niet langer een Heruli genaamd te worden. Hier geldt het voor moedig om weerloze dieren te doden. Ruw en wreed, dat zijn zij, deze „mannen"......... Doch voor dit heldendom bedank ik. Daarvoor zijn de natuur en mijn broeders, de dieren, mij te lief! En daarom ga ik weg...... vrijwillig, hoort ge moeder?"

„Stil nu!" gebiedt zijn moeder. „Gij overdrijft, als altijd. De natuur zoals gij U die voorstelt, bestaat niet..... ook daar wordt gedood door diezelfde dieren, die gij Uw vrienden noemt......"

Allan's moeder strijkt hem over het haar...... „Ge zijt net als Uw vader", zegt ze weemoedig. „Hoe anders ge ook zijt! Gij, nog hij weten maat te houden. Het leven zal U nog veel leren...... Maar ge moet nu gaan," zegt ze ineens gejaagd. „Ge moogt niet langer wachten, als Uw vader komt en U hier vindt, is het te laat Snel nu!"

Allan werpt haar een smekende blik toe. „Zult ge mij niet verachten?" vraagt hij dringend. „Neen, neen!" zegt de moeder. „Ik ken Uw goede hart en U, maar ga, ga nu! Ik wil niet, dat ge hier ellendig wordt weggejaagd. Ik......... dadelijk kan Uw vader komen. Ga......"

Ze houdt ineens op en wendt het hoofd om. Allan volgt haar blikken. Een schok vaart door hen beiden heen. Hoog opgericht in de deuropening staat de brede gestalte van Heer Robart en in zijn ondoorgrondelijk blik is niet te lezen, hoe lang hij daar al staat en hoeveel hij van hun gesprek gehoord heeft..........